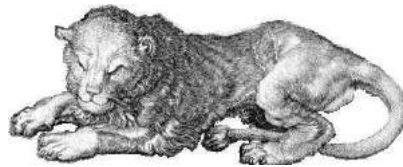

EPISTULA LEONINA

CCLIV

HEBDOMADALE
PERIODICUM LATINĒ SCRIPTUM,
QUOD ĒDITUR
E DOMO EDITORIĀ INTERRETIALI
CUI NOMEN EST
LEO LATINUS

<http://www.leolatinus.de/>

N.B.! EPISTULAS LEONINAS ACCIPIS GRATIS ET SINE ULLĀ OBLIGATIONE. NAM LEO LATINUS PUTAT HOMINIBUS LATINAM LINGUAM DISCENTIBUS AUT DOCENTIBUS CORDI ESSE VERBA LATINA. SI TAMEN TALES EPISTULAS ACCIPERE NON VIS, RESCRIBE HOC NOBIS: TUM STATIM NOMEN TUUM EX INDICE ACCEPTORUM TOLLEMUS.

HŌC TEMPORE DUO FERĒ MILIA HOMINUM LATINĒ DOCTORUM ACCIPIUNT EPISTULAS LEONINAS ELECTRONICĒ MISSAS. EPISTULAS LEONINAS I-CCXXXIX INVENIES IN INTERRETI SUB HAC INSCRIPTIONE, QUAE SEQUITUR:
<http://ephemeris.alcuinus.net/leonina/>

MAXIMĒ ID CURAMUS, UT COPIAM VERBORUM LATINORUM CONVENIENTER AUGEAMUS ET TEXTŪS MODERNOS CUIUSVIS ARGUMENTI QUAM OPTIMĒ IN LATINUM SERMONEM CONVERTAMUS. ROGATUR, UT MANUSCRIPTA MITTANTUR VIĀ ELECTRONICĀ. MENDA SIVE GRAMMATICA SIVE METRICA, QUOAD FIERI POTEST, TACITĒ TOLLUNTUR.

EN HABES EPISTULAM LEONINAM

DUCENTESIMAM QUINQUAGESIMAM QUARTAM (254)

ARGUMENTA

PRAEFATIUNCULA.....	03-04
CHRONOGRAMMA DEMMINGIANUM.....	05
CHRONOGRAMMA KRÜSSELIANUM.....	06
CARMEN MARTIALE MARTINI FREUNDORFER.....	07
BELLUM UCRAINICUM	
ALLOCUTIO VLADIMIRI PUTINI IMPETUM IN UCRAINIAM FACTURI.....	08-20
Paul Craig Roberts.....	21-22
ECCE MINISTRI DEFENSIONIS.....	23
Roland Tichy.....	24-26
GRYLLI POLEMICI.....	27-28
Sahra Wagenknecht.....	29-33
CHRONOGRAMMATA HERBERTIANA.....	34-38
CHRONOGRAMMATA ROESSLERIANA.....	39-40
DE DIALOGO MELIORUM THUCYDIDEO.....	41-46
DIALOGUS MELIORUM GRAECO-LATINUS.....	47-55
CORRIGENDA ET SUPPLENDA.....	56
LIBRI LEONIS LATINI.....	57-60

PRAEFATIUNCULA

**LEO LATINUS OMNIBUS HOMINIBUS LATINITATIS
AMANTIBUS SAL.PL.DIC.**

Cara Lectrix, Care Lector,

die 24. m.Febr. Russi milites magnum impetum facere coeperunt in Ucrainiam. Istius belli, quod est iuri gentium adversum, nulla est ratio reddenda neque ulla excusatio; quod eâdem ratione condemnandum est quâ omnia bella iuri gentium adversa, quae annis praeteritis sunt gesta et excitata et quibus tot homines sunt interfecti. Interim in Ucrainiâ iam mortui sunt multa milia hominum. Scilicet magnum esse periculum, ne iste conflictus trans Ucrainiam expandatur, immo ne qui imperator in tantum vesaniae progrediatur, ut utatur armis nuclearibus. Itaque nunc summo cum studio curandum est, ne bellum ingravescat, ne ulla res fiat, quâ profecto periculum belli mundani augeatur. Nam puto inde ex bello frigido finito numquam nobis fuit ullus status rerum, ubi istud periculum tantum fuit quantum est nunc. Si deliberamus, quonam modo ex istac miseriâ evadamus, oportet, ut recordemur, quo modo in eandem venerimus. Primo loquatur ipse Vladimirus Putinus praeses Russiae; legas quaeso, quibus verbis îdem bellum indixerit Ucrainiae. Addidi nonnullos commentarios a variis diurnariis scriptis et a me in Latinum conversis. Sunt historici

atque politologi, qui causas impetûs Russici indagantes meminerint illius *Dialogi Meliorum* illustrissimi, quem scripsit *THUCYDIDES* historicus Graecus magnus animae humanae investigator... Itaque mihi haud ineptum visum est illud episodium Belli Peloponnesiaci ingeniosissimè scriptum hac in Epistulâ Leoninâ afferre originaliter Graecum necnon in Latinum conversum...

Semper autem nobis valeat vigeatque proverbium illud iuridicum et verè et genuinè Romanum quod est: *Audiat et altera pars! Butyrum et mel comede, cara Lectrix, care Lector, ut scias reprobare malum et eligere bonum.* - Faxit Deus omnipotens, ut quam maturrimè arma sileant et homines resipiscant...

Pancraticè vale et perge mihi favere.

Medullitus te salutat...

Dr. Nicolaus Groß

Sodalis Academiae Latinitati Fovendae

<http://www.leolatinus.com/>

LEO LATINUS

Senden ex oppidulo Bavariae Suebicae,

Die Martis

08. m.Mart. a.2022

CHRONOGRAMMA DEMMINGIANUM

PA~~X~~ OPT~~I~~MA RER~~V~~M PEREAT P~~V~~T~~I~~N

Hdf

CHRONOGRAMMA KRÜSSELIANUM

PVTIN, MEMENTO, VBI EST FRATER TVVS?
2022

Nach Gen 4,9: Da sprach der Herr zu Kain: Wo ist dein Bruder Abel?

Jetzt also die Jagd auf Selenski. Söldnertruppen und Panzer auf dem Weg nach Kiew. Putin, lies zusammen mit Cyrill, deinem Patriarchen von Moskau, der seinen Mund nicht aufbekommt und die Brüder der Ukrainischen Orthodoxen Kirche ihrem Schicksal überlässt, wie die Fortsetzung in Gen 4,16 lautet:
Und ließ sich im Land Nod, östlich von Eden, nieder.

Gott verbietet die Rache, selbst im Umgang mit Kain. Jeder Mensch steht unter Gottes Schutz. Der Westen ist trotz des barbarischen Umgangs Putins mit dem Brudervolk der Ukrainer nicht auf Rache aus. Bleibt auch für Putin der Ausweg nach Osten? Warum nicht ein Austausch mit Nawalny?

Chronogramma confecit Hermann Krüssel

CARMEN MARTIALE MARTINI FREUNDORFER

MARTINVS SODALIBVS

Mars furit effundens calidum super arua cruorem
et populus fugiens horrida tela timet.

Mars furit et feriunt missilia fulmina tecta
et strepitus pugnas indicat esse graues.

Mars furit et prompte fortissimus incola pugnat
aggressisque necem callidus igne parat.

Mars furit et quaero, quid gens uisura sit icta,
omnia cum uastent arma domusque flagrent.

VALETE

ALLOCUTIO VLADIMIRI PUTINI IMPETUM IN UCRAINIAM FACTURI

Vladimirus Putinus in allocutione televisoriâ annuntiat initium operationis militaris in regione *Donbas* faciendae, d.24.m.Febr. a.2022

<https://www.merkur.de/politik/putin-rede-russland-ukraine-konflikt-invasion-krise-krieg-militaeroperation-usa-zr-91370040.html>

„Consequentiae, quales in historiâ numquam experti sunt“: Putinus quibus verbis bellum indixerit

d.25.m.Febr. a.2022, h.09:29

Ex diei Iovis mâne ineunte Russia impetum facit in Ucrainiam. Putinus in allocutione televisoriâ causas explicuit aggressionis suae.

Moscuæ – Mâne diei Iovis ineunte **Vladimirus Putinus** praeses Russiae imperaverat, ut impetus fieret in Ucrainiam. Putinus allocutione televisoriâ h.5.30 se vertit ad populum suum communitatemque orbis terrarum, ut causam afferret iuris gentium fracti. Divulgamus partes allocutionis Putinianae gravissimas e theodiscâ versione in Latinum conversas. Basis versionis theodiscae fuerat transcriptio orationis Putinianae russica, quam gubernatio Russiae diurnariis obtulerat.

<https://www.tagesspiegel.de/politik/begruendung-fuer-die-invasion-putins-kriegserklaerung-gegen-die-ukraine-im-wortlaut/28101090.html>

Causae impetûs a Putino allatae Putinus quibus verbis Ucrainiae bellum indixerit

*Putinus in allocutione televisoriâ impetum in Ucrainiam faciendum annuntiavit verbis acribus. En cara Lectrix, care Lector, hîc habes huius orationis Putinianae textum **completum**, quem e russo sermone in theodiscum convertit **Anastasia Klimovskaya**, e theodisco in Latinum **Leo Latinus**. - Vladimirus Putinus praeses Russiae nocte ante diem Iovis habuit allocutionem televisoriam, in quâ Russos certiores fecit de impetu in Ucrainiam faciendo. Nonnulli observatores ex hac oratione concluderunt Putinum minari se occidentalibus illaturum esse bellum atomicum, si iidem expeditioni Russorum Ucrainianam intervenissent.*

Cari cives Russiae! Cari amici!

Hodie denuo mihi necessarium esse videtur redire ad tragicos eventûs in regione *Donbass* factos et ad quaestiones praestantes, quae spectant ad Russiae securitatem propriam.

Incohare velim illâ re, quam commemoravi in oratione meâ diei 21. m. Febr. huius anni. Loquor de iis, quae nobis plurimum cordi sunt, de periculis fundamentalibus, in quae terra nostra gradatim et annuatim ab hominibus politicis occidentalibus responsalitatibus expertibus apertê neque ullâ cum necessitate adducitur.

Loquor de regionis NATOnianae versus orientem expansione deque propinquitate, quam habet infrastructura NATOnis ad limites Russiae.

Nôtum est nos ex 30 annis perseveranter atque patienter conari id efficere, ut cum terris NATOnis ductricibus consentiremus de principiis securitatis aequae atque indivisibilis in Europâ valentibus.

Postquam consilia nostra proposuimus, nobis responsum est aut deceptionibus cynicis mendaciisque aut conatibus supprimendi atque concutiendi, cum foedus boreoatlanticum adversus omnes nostras reclamaciones atque vituperaciones magis magisque augeatur. Machinae bellicae promoventur et – repeto hoc – eadem limitibus nostris appropinquant.

"Socordia et ignorantia erga nostra studia et postulationes prorsus legitimas"

Quare fiunt haec omnia? Quare tantâ cum impudentiâ dicitur ratione loquendi exclusivâ et infallibili et licentiâ? Unde venit ista socordia et ignorantia erga nostra studia et postulationes prorsus legitimas?

Responsum est clarum et intellegibile et manifestum. Annis octogenariis saeculi proximi praeteriti ineuntibus Unio Sovietica debilitata collapsa est. Totus processus rerum illo tempore factarum nobis hodiernis est aptus est ad discendum; ex eodem apparuit potestatis atque voluntatis debilitationem esse primum gradum humiliationis et oblitterationis. Cum aliquamdiu confidentiae nostrae essemus expertes, aequitas virium huius mundi erat turbata.

Quo factum est, ut pacta priora et conventa non iam valeant. Neque studia persuadendi neque precandi profuerunt. Omnia quae hegemoni displicent declarantur esse archaica et obsoleta et supervacanea. Et vice versâ: Omnia quae istis videntur sibi commoda, dicuntur esse ultimativê vera et omni pretio et asperê omnibusque rationibus appetita impetrantur. Homines aliter cogitantes supprimuntur.

Ea quae nunc tractaturus sum, non solum spectant ad Russiam neque solum ad nos. Eadem spectant ad totum systema relationum internationalium, immo interdum etiam ad Americanorum associatos ipsos. UdSSR, i.e. Unione Sovieticarum Rerum Publicarum Socialisticarum collapsâ reverâ coepit fieri nova distributio mundi et traditis normis iuris internationalis – quarum praestantissimis et fundamentalibus post bellum mundanum alterum acceptis magnam partem belli resultata confirmata sunt – eae nationes coeperunt impediri, quae in bello frigido declaraverunt se esse victrices. Oportuit autem easdem distribuere ratione indemniti et patienti et professionali, respicere studia atque requisita omnium terrarum, necnon conscias esse responsalitates suae.

At nequaquam! Exortus est status quidam euphoriae ex sensu superioritatis absolutae, ex genere quodam absolutismi moderni, idque adversus generalis cultûs civilis qualitatem malam et arrogantiam illorum, qui statuta sibi tantum commoda praeparaverant, comprobaverant, impetraverant. Condicio coepit mutari.

"Complures septimanae, quibus bombae in urbium civilium infrastructuras essentielles sunt iniectae"

Non necesse est procul abire ad exempla invenienda. Primo facta est militaris operatio sanguinolenta in urbem *Singiduni* idque sine permissu consilii securitatis Nationum Unitarum. Per complures septimanas continuo bombae iniciebantur urbibus civilibus atque infrastructuris essentialibus.

Oportet nos commonefaciamus harum rerum factarum, quia nonnulli collegae occidentales haud libenter recordantur hos eventûs, et si nos loquimur de iisdem, illi mâlunt non provocare ad normas iuris gentium, sed ad circumstantias, quas suo arbitrio aestimant.

Deinde ordo vocavit Iraciam, Libyam, Syriam. Vi militari iniustê in Libyam adhibitâ omniumque decretis consilii securitatis Nationum Unitarum neglectis id effectum est, ut res publica penitus destrueretur, ut conderetur ingens seminarium tromocratiae internationalis, ut inicerent terram calamitati humanitatis necnon longum bellum civile, quod adhuc saevit.

Istac tragoediâ, quâ centum milia, immo miliones hominum non solum in Libyâ, sed in totâ regione in perniciem adducti sunt, effecta est fuga massalis hominum ex Africâ boreali et Oriente propinquo in Europam.

Similis fortuna Syriae provisa erat. Invasio coalitionis occidentalis in territorio huius terrae sine assensu gubernationis syriacae et sine sanctione Consilii Securitatis Nationum Unitarum nihil est nisi aggressio sive interventio.

"Dicta sunt mendacia a civitatis primoribus et ex alto tribunali Organisationis Nationum Unitarum"

Etiam invasio Iraciae magni est momenti, sed scilicet expers sit omnis fundamenti iuridici. Civitates Unitaee in Iracim invaserunt sub eo praetextu, quod Iraciani dicti sunt habere arma destructionis massalis.

Ut hoc demonstraret, minister rerum externarum US-Americanus coram toto mundo tubulum pulvere albo completum quatiens affirmavit tubulo inesse substantiam chemicam pugnatoriam, quae in Iracia esset confecta.

Postea patefacum est rem esse falsatam, esse fraudem: In Iracia nulla erant arma chemica. Incredibile, mirificum, sed res manet vera. Mendacia erant dicta a civitatis primoribus et ex alto tribunali Organisationis Nationum

Unitarum. Inde effecta sunt amissiones enormes, destructiones, necnon incredibilis unda tromocratiae.

Generaliter multis in regionibus orbis terrarum, ferê ubique, quo occidentales veniunt ut ordinem suum instituant, remanere videntur vulnera cruenta insanabilia, vulnera tromocratiae internationalis et extremismi. Ea quae dixi sunt exempla iuris gentium neglecti immanissima, sed longe non omnia.

"Ubi sunt iustitia et veritas? Nihil nisi mendacia et dissimulatio!"

Ad ea spectat etiam id, quod nostrae terrae promissum est NATOnem ne centimetro quidem expansum iri versus orientem. Repeto: Fraudati sumus, aut, ut loquamur more populari, sumus deruncinati.

Scilicet saepe audiri negotium politicum esse sordidum. Fortasse, sed non semper tam sordidum, tantopere quam in ista re. Nam tanta fraudatio non solum contraria est principiis relationum internationalium, sed praesertim normis moralibus ethicisve communiter comprobatis. Ubinam sunt in hac re iustitia et veritas? Nihil inest nisi mendacia et dissimulatio.

Ceterum ipsi Americani politici et politologi scribunt atque dicunt in Civitatibus Unitis his annis proximis praeteritis exortum esse „imperium mendaciorum“ genuinum.

Difficile est huic sententiae non assentiri – ita est. At non est causae, cur hanc rem nimis parvi facere: Reverê Civitates Unitae adhuc sunt magna terra necnon potestas systematis effectrix. Satellites eisdem non solum morem gerunt humiliter atque oboedienter tamquam omni occasione concinentes, sed etiam eorum mores imitantur et animo inflammato comprobant regulas ab iis propositas.

Itaque licet bonâ causâ dicere totum istum globum vel molem occidentalem, quae a Civitatibus Unitis secundum earum imaginem propriam formata est, esse illud „imperium mendaciorum“.

Quod attinet ad terram nostram, isti Unione Socialisticarum Rerum Publicarum Sovieticarum collapsâ, quamquam nova Russia moderna animo unicê aperto necnon sub condicione disarmationis unilateralis ad cooperationem cum Civitatibus Unitis aliisque comparticipibus occidentalibus fuit paratissima, isti statim conati sunt nos dispellere, delere necnon funditus destruere.

Hoc ipsissimum factum est annis nonagenariis et bismillennariis ineuntibus, quibus occidentales collectivi in Russiâ australi activê adiuvit separatismum et catervas militum mercennariorum. Quantaevictimae nobis erant dandae, quantas amissiones sumus passi, quanti labores nobis fuerunt exanclandi, usque dum tandem in Caucaso tolleremus tromocratiam internationalem! Haec recordamur, haec numquam obliviscemur.

"Isti mores, [...] qui directê ducunt ad degradationem atque degenerationem, quia sunt naturae humanae adversi"

Profecto isti usque nunc iterum iterumque conantur abuti nobis ad usûs suos proprios, valores nostros traditos destruere nosque cogere, ut suos pseudo-valores accipiamus, quibus nos nosterque populus intrinsecus dissolveretur, isti mores, quos iam in alias terras aggressivê introducunt induendos et qui directê ducunt ad degradationem atque degenerationem, quia sunt naturae humanae adversae.

At hoc istis non continget, hoc numquam contigit neque nunc continget.

Adversus ista omnia m.Dec. a.2021 denuo conati sumus id assequi, ut inter nos et Civitates Unitas earumque socios conveniret de principiis securitatis in Europâ observandis deque NATOnis expansione evitandâ. At omnes conatûs nostri facti sunt frustra. Sententia Civitatum Unitarum non est mutata. Quibus non videtur esse necessarium convenire cum Russiâ de hac quaestione nobis gravissimâ, eadem proprios suos scopos appetentes studia ac commoda nostra prorsus negligunt.

Scilicet nos hac sub condicione quaerere: Quid nunc est agendum, quid exspectandum? Historiâ cognitâ scimus Unionem Sovieticam a.1940 et a.1941 ineunte omnia fecisse, quibus bellum aut impediretur aut saltem retardaretur.

Ut hoc efficiatur, etiam necesse est omnem aggressoris potentialis irritationem usque ad ultimam minutam eo evitare, quod gradûs maximê necessarios atque propinquissimos impetûs inevitabilis arcendi non fiunt aut differuntur. Gradus autem, qui denique facti sunt, ratione fataliter calamitosâ erant retardati.

Ita factum est, ut terra nostra parum praepararetur ad impetum Germaniae national-socialisticae, qui d.22. m.Iun. a.1941 factus est sine belli indictione. Hostis autem repulsus deletus est, sed pretio ingenti.

Quia brevi ante magnum bellum patrium gubernatio errore conata erat aggressori placere, populo ingens pretium fuit solvendum. Prioribus mensibus pugnarum magnas regiones perdidimus ad strategiam multum valentes necnon miliones hominum. Talem errorem iterum non faciemus, nobis non est ius istum iterum faciendi.

"Dubium non est, quin impetus directus in terram nostram factus omni aggressori potenciali evadat in cladem et malas consequentias."

Ii qui student mundo dominari nos Russiam publicè et impune et – quod verbis efferro – sine ulla causa allata – declarant hostem suum. Qui profecto hodie sunt magnis facultatibus pecuniariis, scientificis, technologicis, militaribus. His rebus cognitis obiectivè aestimamus minas quae continuo nobis resonant in regione oeconomiae, necnon nostram facultatem isti concussioni impudenti et permanenti resistendi. Repeto nos istorum minas nostrasque facultates aestimare sine illusionibus valdèque realisticè.

In re militari Russia moderna etiam post collapsum Unionis Socialisticarum Rerum Publicarum Sovieticarum et post amissionem magnae partis illius est una ex potestatibus nuclearibus totius orbis terrarum maximis necnon nonnulla habet commoda, quae spectant ad quaedam systemata armorum modernissima. Itaque dubium non est, quin impetus directus in terram nostram factus omni aggressori potenciali evadat in cladem et malas consequentias.

Technologia autem, etiam technologia defensoria, celeriter mutatur. Principatus huius disciplinae mutatus est et mutabitur, sed armatio regionum nobis propin quarum, si a nobis permittitur, per decennia, fortasse in sempiternum, permanebit et erit periculum continuo crescens Russiae imminens.

"Non licet nobis diutius inertes spectare ea quae fiunt. Istud esset prorsus irresponsale"

Iam nunc, ubi NATO versus orientem expanditur, condicio terrae nostrae in annos fit peior atque periculosior. Insuper duces NATOnis his diebus expressis verbis dixerunt necessarium esse progressum infrastructurae huius foderationis versus limitum Russiae accelerare atque augere. Ut

aliter dicam: Illi aggravant verba sua. Nobis non diutius licet inertes aspectare ea quae fiunt. Istud esset prorsus irresponsale.

Nos nullo modo comprobamus infrastructuram Foederationis Boreoatlanticae amplificari et territorii ucrainiani usum militarem incohatum continuari.

Scilicet problema non effici ab ipsâ organisatione NATOnis – quae nihil est nisi instrumentum rationis politicae Americanorum externa.

Problema autem eo efficitur, quod in regionibus nobis affinibus – bene nota hoc fieri in regionibus, quae ratione historicâ sunt nostrae propriae – oritur „Anti-Russia“, quae extrinsecus plenê custoditur, a militibus terrarum NATOnis incolitur et armis modernissimis abundantissimê completur.

Civitatibus Unitis earumque sociis ista res est manifesta ratio geopolitica Russiae continendae. At terrae nostrae ista res est quaestio vitae mortisve, quaestio, ex quâ dependet futura existentia nationis nostrae historica.

Neque his verbis rem exaggero. Nam talis est res. Nam in verum periculum adducta sunt non solum studia atque commoda nostra, sed etiam existentia civitatis nostrae eiusque superanitas. Haec est linea rubra, de quâ iterum iterumque est dictum. Illi hanc lineam transgressi sunt.

Quod attinet ad hanc rem – et ad condicionem quae nunc valet in *Donbass*. Apparet illas vires, quae a.2014 in Ucrainiâ commiserunt praxicopema, potestatem sibi arreptam ratione suffragiorum potius decorativâ quam obiectivâ retinuerunt, solutionem conflictûs pacificam definitivê recusare. Per octo annos, per illas octo annos ferê infinitos, omnia fecimus, ut istud problema solveretur subsidiis pacificis atque politicis. At omnia frustra facta sunt.

Ut iam dixi in oratione meâ priore, fieri non potest, ut res, quae ibi fiunt, videas sine misericordiâ. Non iam fieri potuit, ut istud pateremur. Iste horror – istud genocidium, quod fit in miliones hominum ibi viventium, qui in nullâ re spem ponunt nisi in Russiâ, qui nihil sperant nisi nos venturos – statim debuit finiri. Illorum hominum studiis et doloribus et commotionibus animi imprimis inducti sumus, ut res publicas populares ipsius *Donbass* officiliter recognosceremus.

Istud autem sentio denuo esse verbis efferendum: Terrae NATOnis praecipuae in Ucrainiâ adiuvant, ut propria sua destinata assequantur, nationalistas extremos et neonacistas, qui ipsi incolis Chersonesi Tauricae

atque Sebastopolis numquam ignoscent, quod liberê statuerunt, ut cum Russiâ readunarentur.

"Evitari non potest Russiam cum istis viribus collidi. Nescimus, quando collidantur, sed certo scimus easdem inter se collisum iri."

Scilicet istos iter facturos esse in Chersonesum Tauricam, ita ut fecerunt in *Donbass*, bellum gessuros esse, ut interficiant, sicut catervas nationalistarum ucrainiorum, qui magno bello patrio fuerunt Hitleriani collaboratore, interfecerunt homines inermes. Qui etiam apertê postulant nonnullas alias regiones russicas.

Totus eventuum processus et analysis informationum acceptarum docent inevitabilem esse collisionem inter Russiam et istas vires. Serius ocus hoc fiet: Istae se praeparant, exspectant momentum temporis aptissimum. Nunc etiam contendunt se possidêre arma atomica. Quod nos non permittemus.

Ut iam dixi, Russia novas realitates post collapsum Unionis Socialisticarum Rerum Publicarum Sovieticarum comprobata accepit. Respicimus omnes terras in spatio postsovietico exortas et respiciemus etiam. Respicimus et respiciemus earum superanitatem. Exemplum talis respectûs est auxilium, quod attulimus Casachstaniae, quod passa est tragicos eventûs atque impetûs in civilitatem integritatemque factos. At Russia ipsa sibi non potest videri segura, non potest excoli, non potest exstare, si ei semper imminent pericula e regione Ucrainiae hodiernae.

Vobis in memoriam revoco nos annis 2000-2005 ratione militari contra tromocratas in Caucaso pugnavisse, integritatem nostrae civitatis defendisse, Russiamque salvam servavisse. Anno 2014 adiuvimus homines incolas Chersonesi Tauricae et Sebastopolis. A.2015 militibus nostris usi sumus, ut fideliter impediremus, ne tromocratae ex Syriâ in Russiam invaderent. Nullâ aliâ ratione fieri potuit, ut nos defenderemus.

"Ad hunc usum studebimus Ucrainiam liberare a militibus atque nacistis"

Similia etiam nunc fiunt. Nobis non relictâ est alia possibilitas quam ea, quâ hodie ut utamur coacti sumus. Debemus defendere Russiam populumque nostrum. Circumstantiae postulant, ut agamus animo praesenti. Res publicae ipsius *Donbass* Russiam rogaverunt, ut se adiuvaret.

Hac in cohaerentiâ Consilio Foederationis Russicae assentiente et contractûs a Congregatione foederali a.22. m.Febr. huius anni secundum partem 7 articulum 51 Chartae Nationum Unitarum ratificatos ad effectum adducens decrevi, ut fieret specialis operatio militaris. Quae fiet eo consilio, ut homines protegantur, qui ex octo annis a regimine Chioviensi violenter tractentur, immo interficiantur. Ad hunc autem finem assequendum studebimus regionem a militibus et socialistis nationalibus liberare necnon illos in ius vocare, qui scelera commiserint in populum civilem civibus Foederationis Russicae inclusis. Tamen nolumus occupare regiones ucrainianas. Nolumus homines vi cogere, ut aliquid faceret.

Simul hîc tempore saepius saepiusque auditur documenta illa, quibus subscripserit regimen sovieticum totalitare, in quibus resultata Secundi Belli Mundani sunt definita, non iam esse ad effectum adducenda. Quid huic sententiae est respondendum?

Resultatum Secundi Belli Mundani est sanctum, quales sunt etiam victimae in altari victoriae de socialismo nationali oblatae. Sed hoc non contradicit magnis bonis iurum humanorum atque libertatum, quae positae sunt ex realitatibus decenniorum postbellicorum. Neque hîc infirmatur ius autodeterminationis nationum, quod articulo 1 Chartae Nationum Unitarum est constitutum. Velim vobis in memoriam revocare neque in condendâ Unione Socialistarum Rerum Publicarum Sovieticarum neque post Secundum Bellum Mundanum aliquem quaesivisse ex hominibus eas regiones incolentibus, quae hodie complectuntur Ucrainiam, quomodo vitam suam vellent agere. Nostra ratio politica nititur libertate civis cuiusvis fortunam sui suorumque liberorum ad libitum deteminandi. Necnon credimus omnibus gentibus hodiernam Ucrainiam incolentibus, omnibus, qui hoc ius velint exercere – magni momenti esse hoc ius sibi eligere.

"Agitur de ipsâ Russiâ protegendâ ab istis, qui Ucrainiam sibi ceperunt obsidem"

Hac in cohaerentiâ appello cives Ucrainiae. A.2014 Russia erat obligata, ut incolas Chersonesi Tauricae protegeret ab illis, quos vos ipsi appellatis „nacistas“. Homines Chersonesum Tauricam atque Sebastopolin incolentes statuerunt, ut fierent cives patriae suae historicae, id est Russiae, et nos illos adiuverunt in eâ re. Etiam in hac re non potuimus aliter agere.

In eventibus hodiernis non agitur de studiis commodisque Ucrainiae deminuendis. Agitur de ipsâ Russiâ protegendâ ab istis, qui Ucrainiam sibi ceperunt obsidem et conantur eandem adhibere contra nostram terram eiusque populum. Etiam hîc agitur de defensione sui ipsius contra pericula, quibus sumus expositi et contra infortunium etiam maius quam hoc, quod hodie fit.

Quamquam hoc est difficile, rogo vos, ut hoc intellegatis, et adhortor vos, ut cooperemini, ut hanc paginam tragicam quam celerrimê vertamus et communiter progrediamur eo quod nemini permittimus nostris negotiis se intermiscere, sed unus alteri non obnoxii illa foveamus et exclamamus ita, ut efficiantur necessariae condiciones ad omnia problemata superanda et adversus limites statales intrinsecus augeamus, ut simus unitas coadunata. Credo oportere, ut talis fiat condicio nostra.

"Nolite exsequi mandata istius gubernationis militaris scelesta. Flagito, ut istorum arma statim deponatis et domum eatis"

Oportet me etiam converti ad milites exercitûs Ucrainiani.

Sociae atque socii! Vestri patres et avi et abavi non eo fine contra nacistas pugnaverunt defenderuntque communem nostram patriam, ut neonacistae hodierni potestatem in Ucrainiâ sibi arriperent. Qui sacramento obligati sunt in populum ucrainicum neque in gubernationem militarem populo adversam, quae Ucrainiam expilat et ipsum populum molestat.

Nolite exsequi istius gubernationis militaris mandata sceleta. Flagito, ut arma vestra deponatis et domum eatis. Ut clarê dicam: Omnes exercitûs ucrainiani participes, qui hanc postulationem secuti erunt, poterunt regionem bellicam sine impedimentis relinquere et redire ad familias suas. Iterum verbis efferro: Si quae caedes fiet, sôlum regimen, quod nunc regit Ucrainiam, erit responsale.

Nunc dicam nonnulla verba gravia, valdê gravia illis, qui fortasse extrinsecus conabuntur se rebus intermiscere. Quicumque conatus erit rei nostra se intermiscere, ne dicam, terram nostram nostrumque populum in periculum adducere, sciat oportet Russiam statim responsuram esse et consequentias effectum iri, quales vos in historiâ vestrâ nondum experti estis.

Nos sumus praeparati ad omnem rerum processum. Quoad hanc rem omnia necessaria iam sunt decreta. Spero me audiri.

Cari cives Russiae!

Salus atque existentia, totarum civitatum populorumque, eorum successus prosperus atque vitalitas exoriuntur ex ingenti rhizomate cultuum civilium valorumque experientiarum traditionumque, quas a maioribus acceperunt necnon scilicet illae pendeant a facultate illarum se ad vitam continuo mutabilem adaptandi, a cohaerentiâ societatis, a promptitudine animi colligendi viresque omnes inter se coniungendi, ut progrediamur.

"Ratio politica ‚Imperii mendaciorum‘ imprimis nititur violentiâ brutâ et directâ"

Vires semper sunt necessariae – semper - , sed vis est variae qualitatis. Ratio politica ‚Imperii mendaciorum‘ de quo in oratione meâ locutus sum, imprimis nititur violentiâ brutâ et directâ. Talibus in casibus dicimus: ‚*Tu habes potestatem, non eges intelligentia*‘.

At scimus veram vim positam esse in iustitiâ atque veritate, quae est apud nos. Si hoc verum est, difficile est dubitare an animus fortis et ad pugnam paratus sit fundamentum independentiae atque superanitatis, fundamentum, inquam, necessarium, in quo sôlo aedificari possunt vita futura et domus et familia et patria.

Cari cives!

Pro certo habeo milites et praefectos exercitûs russici, qui patriae suae sunt fideles, officium suum praestare cum peritiâ et audaciâ. Non dubito, quin omnium ordinum politici et specialistae, qui responsales sunt pro stabilitate nostrae oeconomiae nostrique systematis pecuniarii nostrorumque circumiectorum socialium, necnon vires nostrarum negotiationum totiusque oeconomiae russicae cooperaturi sint harmonicê atque efficaciter.

Confido de animo omnium partium viriumque publicarum consolidatâ et patrioticâ. Denique fortuna Russiae, ut iam semper in historiâ, est in manibus nostri populi multiethnici habilibus. Inde sequitur nos decreta nostra ad vim adducturos esse nostraque proposita assecuturos

securitatemque patriae nostrae fideliter praestitum iri. Credo me a vobis adiutum iri necnon vim, quam accipimus amore patriae, esse invincibilem.

**INDICTIONEM BELLII PUTINIANAM
E VERSIONE THEODISCA
IN LATINAM CONVERTIT
LEO LATINUS**

PAULUS CRAIG ROBERTS QUID SENTIAT DE UNIONIS EUROPAEAE STUDIIS BELLICOSIS

<https://www.paulcraigroberts.org/2022/02/27/the-european-commission-president-announces-in-effect-that-eu-is-joining-the-war-against-russia/>

Praesidentissa Commissionis Europaeae declarat Unionem Europaeam participem fieri belli contra Russos gerendi – scripsit Paulus Craig Roberts. Emisit d.27. m.Feb. a.2022 h.18.38 MEZ:

Mirum est quod nemo ducum occidentalium aut diurnariorum intellexit Russiam serio atque graviter sollicitari de securitate suâ in periculum adductâ. Sive occidentales putant curas Cremlini esse iustâ de causâ effectas sive non, omnia facienda fuerunt ad animum Russiae sedandum.

Loco eius rei facta sunt contrariae. Idiota *Stoltenberg* respondit: »Si Cremlinus id sibi proposuit, ut minus NATOnis haberet prope limites suos, accipiet etiam plus NATOnis.« Eheu quam stultê, quam arroganter hoc dixit! Iste idiota importunus est secretarius NATOnis generalis. Qui fuit statim ab ordine movendus!

Ante 8 dies praedixi hanc responsionem perquam aggressivam erga magnam potestatem militarem reverâ securitati assequendae studentem effectûs habituram esse gravissimos. Hac responsione Cremlino persuasum est curas Russorum securitatis tolli non posse disceptando. A Stoltenbergio viro stultissimo effectum est, ut Russi Ucrainiam invaderent.

Occidentales non iam habent homines Russiae verê peritos. Occidentales habent homines directê aut indirectê salarium a complexu rei militaris securitatisque accipientes, qui nihil aliud faciunt quam Russiam condemnant. Occidentales audire non possunt alteram partem. Insuper occidentales, ut demonstrent aequalitatem sexuum, mulieres faciunt ministras defensionis et consiliarias securitatis nationalis et directrices Commissionis Europaeae. Eaedem mulieres cum debeant demonstrare se esse tam duras quam viros, etiam peiora statuunt quam iidem.

Profecto non multum abest, quin in aleam subducamus existentiam nostram, quia mundus occidentalis non iam aptus est ad res prudenter

statuendas. Occidentales idiotici nihil fecit nisi flammam belli excitaverunt; nunc non multum abest, quin his flammis consumantur.

Ursula von der Leyen idiotica praesidentissa commissionis Unionis Europaeae annuntiavit Unionem Europaeam adversus monitum Putini pecuniam daturam esse ad arma emenda et Ucrainiae afferenda. Porro haec mulier dixit etiam Russiae Albae ab Unione Europaeâ sanctionibus punitum iri, quia eadem natio Russiae esset associata. Ursula praeter ea dicit Unionem Europaeam interdicturam esse russica media diurnaria, quia eadem non fideliter redderent versionem relationum bellicarum officialem. Ergo praesidentissa Commissionis Europaeae annuntiat Unionem Europaeam factum iri sociam Ucrainiorum nacistarum; Vassintonii autem ambasciator Nationum Unitarum idioticus accusat Putinum, quod bellum ingravet. Videmus hîc Putinum nimis diu erga occidentales praestitisse patientiam. Occidentales enim soliti sunt Russiae unam poenam imponere post alteram, tamen inde nullam consequentiam accipere. At nunc subito cum consequentiae fiant, omnia dicuntur fieri culpâ Putini.

Ex nonnullis iam annis moneo, ne talis ratio politica patientiae denique evadat infeliciter, quia occidentales tam diu urgebunt, usque dum lineam rubram transgressi caespitent. Quod nunc factum est. Effectûs autem multo erunt graviores quam fuissent, si Russia reactionem suam prius accelerasset.

Idiotae russophobi mihi obiciunt me esse defensorem Russorum, quia praebeo analyses obiectivas pro eo, ut assentiar denuntiationibus stupidissimis. Equidem propter falsam rationem politicam utriusque partis dixi imminere bellum atomicum.

Male evaserunt occidentalium sententiae russophobicae et Russorum fides simplex in disceptationibus posita. Itaque mea analysis probatur recta. Non possum dicere me de hac re gaudere.

**PAULUS CRAIG ROBERTS SCRIPSIT
DE STUDIIS UNIONIS EUROPAEAE BELLICOSIS.
LATINE REDDIDIT
LEO LATINUS.**

ECCE MINISTRI DEFENSIONIS

CIVITATUM UNITARUM – RUSSIAE – SINARUM NECNON GERMANIAE -
VARIETAS DELECTAT.

James N. Mattis (2017-2018) – Sergei Kuschugetowitsch Schoigu (Сергей Кужугетович Шойгу, ex a.2012) – Chang Wanquan (常万全, 2012-2018) - Annegret Kramp-Karrenbauer quae annis 2019-2021 munere ministrae defensionis functa est. Eadem mulier ex Saraviâ oriunda solet tempore Saturnalium Saraviensium gerere personam purgatricis.

<https://www.tichyseinblick.de/tichys-einblick/krieg-in-europa-und-die-dummheit-in-deutschland/>

De Russiae impetu in Ucrainiam facto

Bellum versari in Europâ, in Germaniâ stultitiam

Scripsit [Roland Tichy](#)
d.24. m.Febr. a.2022

Russiae Praeses Vladimirus Putinus aggressione militari chartam geographicam novâ ratione vult delineare. Qui maximê valet polletque stultitiâ, quae versatur in Germaniâ.

Bellum adest, et si finitum erit Ucrainiâ collapsâ, incipiet demum cum verâ suâ vehementiâ. Quo destruitur aetas pacis; ad bellum non sumus parati. Pax quadamtenus firma in Europâ valens ex anno 1945 posita erat ex principio claro: limites sunt inviolabiles; nulli terrae licet limites temporis postbellici in dubium vocare. Reditus ad magna imperia priora habebatur pro „revindicationismo“ et „revisionismo“ – id est pro sanguinolentâ inversione statûs, qui acceptus erat ratione sanguinolentâ; nemo voluit bellum.

Nunc bellum denuo adest. Ideoque etiam sciamus oportet Ucrainiam nihil esse nisi casum primum; omnes causae putativae, quibus Putinus rationem reddit impetûs faciendi, etiam referri possunt ad Poloniam, ad terras Balticas, Hungariam, Dacorumaniam, Bulgariam. Nonne eadem aut directê aut indirectê pertinuerunt ad Imperium Russorum sovieticum?

Nunc licet Putinum accusemus deque eodem lamentemur. At îdem eo potentior est quo infirmiores sunt Occidentales.

Angela Merkel cancellaria foederalis effecit, ut eius causâ construeretur gasiductus *Nord-Stream-2* subaquaneus, ad quem construendum negotiationes germanicae pecuniam solverunt. Iam ex initio manifestum fuit hanc constructionem utilem esse ad Ucrainiam debilitandam, per cuius territorium usque ad hoc tempus transportabatur gasum necessarium. Nunc

Putinus ibi potest bellum gerere et gasiductum destruere – nam gasum fluet in Germaniam Russiae obnoxiam serius ocus per gasiductum *Nord Stream 2* – et in Russiam fluent miliardae, quibus operatur machina bellica. Hic gasiductus est inceptum strategicum, quod ut construeretur Putinus curavit, ut consilia sua impetum faciendi ad effectum adduceret.

Omnes eum adiuverunt, idque omnes conscii: *Angela Merkel*, *Gerhardus Schröder*; ergo duo Germani quondam cancellarii gesserunt negotia Putini. *Manuela Schwesig* Putinum adiuvit, sed etiam *Fridericus Merzius*, qui impedivit, ne sanctiones pecuniariae efficerentur, quibus fluxus pecuniae interrumperetur. *Merzius* est manetque obnoxius magnis lucripetis, etiam munus gerens praepositi factionis christiano-democraticae. *Factio* autem *Alternativa* et *Factio Sinistra* Putini impetum verbis deminuerunt, quasi iste 150.000 militum in regionibus Ucrainiae nihil vellet facere nisi aliquatenus lusûs agere hiemales more traditos.

Eo quod periculum effectum Putini imminens verbis deminuitur, iste ultimis in lusûs sui actibus maximê valet. Nonnulli etiam ne nunc quidem desinunt verbis deminuere periculum Putinianum. Prasini effecerunt, ut Germania etiam obnoxior fieret gaso Putini strategico. Ipso die invasionis *Stephania Lemke* ministra circumiectorum in Poloniâ fuit gubernationi polonicae minans Polonos, si aedificaturi essent electrificinas nucleares, sanctionibus punitum iri. Aha. Qui curat, ne sit obnoxius gaso Putini, is debet poenam dare. *Stephania Lemke* digna est praemio, quo mercedem accipiat facultatis oculos comprimendi periculo imminente.

Scilicet in proelium contra *Lawrowium* Putini ministrum rerum externarum versutissimum committendum a nobis mitti politicos tam splendidos quam *Annalenam Baerbock*; ut loquamur translâtê: *Puella anseraria convenit lupum*. *Olafius Scholz* sivit sibi adiubilarî, quia postquam Putinum visitavit, imagines diffusae erant falsatae receptûs copiarum putativi. Receptus factus erat nullus. Tamen diurnarii iubilaverunt. Ars politica defensionis est difficilis; necessariae sunt peritia militum et armorum, cogitatio tactica atque strategica, scientia rationis politicae securitatis rerumque externarum.

Omnium harum virtutum prorsus expers est *Christina Lambrecht*, quae iam muneris ministrae iustitiariae gerendi fuit inhabilis, sed nunc, ubi est possestrix potestatis imperandi atque mandandi, eadem mulier est muneri tam impar quam talpa montes *Himalayae* ascensura, quos vidit e tumulo suo. Ante eam ministra defensionis fuit *Annagreta Kramp-Karrenbauer*; ministerium defensionis videtur esse institutum politicas alendi atque colendi, quae cursum honorum percurrerunt parum feliciter. Ante Annagretam summa Germaniae defenstrix fuerat *Ursula von der Leyen*, quae *harmata*, i.e. currûs cataphractus, ita curavit mutandos, ut iisdem vehiculis circumvehi possent militissae gravidae. Num tales militissae nunc nobis sunt emittendae, ut sistant Putinum impetum facientem? Ministerium defensionis nostrum est panopticum maximê ridiculum.

Licet aegrê feramus facta Putini, immo aegrê ferre debemus. Certê. At îdem vir consilia sua politica per longum spatium temporis concepta ad effectum adducit, certo animo, sine scrupulo, ideoque clarê et dilucidê et quam strictissimê. Putini incepta politica eidem non solum bene succedunt, quia per longum tempus sunt praedisposita. Quae bene succedunt, quia cum eodem Russo agunt politici ipsius SPD et – ut apparet – etiam Unionis christiano-democraticae – corrupti, pueri lacticulosi somniis suis potius quam realitati dediti et Unio, quae nondum se absolvit ab *Angelâ Merkel*, quae Putinum noverit eumque minimê refrenavit impedivitve, sed eiusdem inceptis favebat.

Iam iam desinamus mala verba facere de Putino. Politici Germaniae rem egerunt cum successu pessimo necnon pergent agere pessimê. Qui sperant sibi permissum iri Civitates Unitas exsecrari, sed si in aliquod periculum adducti erunt, se servatum iri ab Americanorum manu audaci.

Nostra condicio est collapsio systematis nostri germanici. Haud minor est istaec calamitas nostra.

SCRIPSIT
ROLANDUS TICHY
LATINE REDDIDIT
LEO LATINUS

GRYLLI POLEMICI

CHRISTINA LAMBRECHT MINISTRA DEFENSIONIS UCRAINIANIS PRIMO MISIT 5000 GALEAS. RUMORES FERUNT EAM ADDIDISSE VAS FLORUM ET PLACENTAM CONSPERSAM. POSTEA MISIT 2700 RUCHETAS QUARUM MAGNA PARS FUIT MUCIDA ET DEFECTA.

**WER DIE HEIZUNG ANMACHT
UNTERSTÜTZT PUTIN!**

**CALEFACTIONEM NE EXPEDIAS:
NOLI ADIUVARE PUTINUM!**

»Domina von der Leyen...Audin'?...Accepimus vestimenta, quae apta sunt ad mulieres gravidas! Bellissimê! Sed quando dilatabuntur aperturae harmatum (*curruum cataphractorum*)?«

*Ursula von der Leyen cum esset ministra defensionis (2013-2019), curavit, ut vestimenta conficerentur, quae apta essent ad militissas gravidas harmata (*currûs cataphractos*) gubernantes.*

<https://www.youtube.com/watch?v=c5sp7rZ6pN8>

DE BELLO UCRAINICO QUID SENTIAT SAHRA WAGENKNECHT

Bellum Ucrainense – "Omne bellum incohatur mendacio" - Sahra Wagenknecht d.25. m.Febr. a.2022

**Heus vos – salvete novam partem spectaturi „Temporum“ -mmh? -
„meliorum“ i.e. „Spectaculum septimanae Wagenknechtianum“!**
Omni die Iovis hîc loquitur Sahra Wagenknecht

Nocte ante diem Iovis Russia coepit magnum impetum facere in Ucrainiam. Ut verum confitear – quamquam multa fuerant timenda – mala ingravescencia, periculum belli etiam maius – ista praesentiri potuerant – at Putinum in tantum progressurum esse – hoc, ut sincerê dicam – animo fingere non potueram. Ut hoc dicam clarissimê: Istud, quod ibi nunc fit, est bellum barbaricum, iuri gentium adversum, cuius nulla est ratio reddenda neque ulla excusatio et quod eâdem ratione condemnandum est quâ omnia

bella iuri gentium adversa, quae annis praeteritis sunt gesta et excitata et quibus tot homines sunt interfecti. Nunc moriuntur homines in Ucrainiâ. Scilicet magnum esse periculum, ne iste conflictus trans Ucrainiam expandatur. Itaque nunc summo cum studio curandum est, ne bellum ingravescat, ne ulla res fiat, quâ profecto periculum belli mundani augeatur. Nam puto inde ex bello frigido finito numquam nobis fuit ullus status rerum, ubi istud periculum tantum fuit quantum est nunc. Scilicet – certê aliquot vestrum simili affectu fuerunt animi – primo fui prorsus territa – et vox me defecit. Scilicet non sufficere animi terrorem et vocis defectum – sed si deliberamus, quonam modo ex istac miseriâ evadamus, oportet, ut recordemur, quo modo in eandem venerimus. Scilicet istud bellum, quod nunc experimur, non ultro exortum esse, sed causis iam antea efficientibus. Quibus causis afferendis istud bellum non legitimatur. Sed nisi eaedem essent, nunc non essemus in hac re periculosissimâ. Oportet hoc intelligamus. Nam quaestio gravissima, cui oportet respondere studeamus est haec: Quonam modo fieri potuit, ut ex illo Putino, qui olim orationem habuit in conventu legatorum Germanorum foederali, qui amplexus est occidentales, qui manum porrexit cooperationem praebens – quonam modo, inquam, fieri potuit, ut îdem Putinus nunc efferatus manûs iactans aspera verba evomat nationalismi plena et nescimus an îdem, si condicio ingravata erit, profecto mundum faciat infernalem. Qui sine respectu perditorum et iure gentium evidenter fracto nunc bellum gerit vires suas militares adhibens? Licet quidem dicere: ‚*qui est discipulus docilis Civitatum Unitarum*‘, qui multis in bellis similia fecerunt.

Ceterum hoc etiam est instrumentum bellandi in omnibus bellis – omne bellum incohatur mendacio – Civitates Unitae mentitae sunt bellum Iracianum indicentes infantulos immaturos ereptos esse ex apparatus incubatoriis et fabricata esse arma destructionis massalis. Si audis orationem Putini, animadvertes rationem eandem ipsam. Genocidium – arma destructionis massalis putativa, quae Ucraina habet saltim potentialiter – et ius gentium, quod in mundo nostro contemptim conculcatur - hoc habet etiam causas antea efficientes – ius gentium, quod iterum iterumque negligebatur. Sed non sufficit nobis hanc rem declarare. Consideranti processum rerum his 20 annis praeteritis factum semper semperque mihi in mentem venit vaticinium *Georgii F. Kennan*, magni

Americani politici rerum externarum strategique, qui maturrimê praemonuit expansionem NATOnis orientalem usque ad limites Russiae factam fore errorem Civitatum Unitarum ex bello frigido finito maximê fatalem:

George Kennan

GEORGE FROST KENNAN
(1904-2005)

„Hac re decretâ – expansione NATOnis orientali – timendum est, ne in Russiâ excitentur inclinationes animorum nationalisticae, antioccidentales, militaristicae. Quae res nescio an noceat democratiae in Russiâ excolendae, et efficiat talem affectum animorum, qualis fuit inter bellum frigidum, et Russiae rationem politicam rerum externarum ducat in directionem, quae nobis valdê displicebit.‘
Haec hactenus dixit *Georgius Kennan* (d.05. m.Febr. a.1997).

Equidem opinor nos nunc stare in hōc ipso loco. Fuit quidem quondam ratio illa prudens agendi *Vilelmi Brandt* et *Egonis Bahr* et aliorum, quae appellata est „*res appropinquando mutandae*“, i.e., illi studebant cooperando simultates deponere et periculum belli deminuere – quod scilicet etiam fuerit illo tempore. Remoto cynismo paene dixerim: Id quod occidentales et NATO inde ex bello frigido finito fecerunt – id nescio an dicam ‚res quae mutandae sunt *confrontando et *emarginando et determinando‘. Nam his modis etiam res mutatae sunt. Hoc perquam manifestum est, si consideramus verba ex Russia his 20 annis facta. At istâ mutatione non simultates depositae sunt neque pax est confirmata, sed mundus ad loca tam praerupta abductus est, ut non multum absit, quin

excitetur tertium bellum mundanum. Itaque maximê necessarium est, ut ab hęc errore fatali desistamus et alteram viam ingrediamur. Ipso autem hęc tempore scilicet primo agatur de indutiis quam celerrimê assequendis. Itaque per legatos disceptandum est, ut caedibus finis imponatur. Deinde autem agendum erit de receptu copiarum russicarum deque Ucrainiae integritate territoriali stabiliendâ. Licet disceptando haec non fieri possint nisi eo pretio, ut fiant illa, quae in Ucrainiorum declaratione independentiae necnon in primâ eorum constitutione sunt statuta: ut Ucrainii sint neutrales et abstineant ab armatione additiciâ. Cuinam haec essent mala? Hominibus Ucrainiensibus certê non. Neque hominibus Europensibus. At e posteriori non possumus quin quaeramus: Quidnam tota ista insana armatio additicia profuit ipsi Ucrainiae? Cui bono Russia irritari non desita est eo quod promittebatur Ucrainiam fieri posse membrum NATOnis? Ne obliviscamur integrationem militum ucrainianorum partialem – sôlo anno proximo praeterito Ucraina particeps fuit 7 exercitiorum NATOnis! Aliquamdiu duo milia militum Americanorum fuerunt in Ucrainiâ, quibus mandata erat missio erudiendi. Quidnam istaec omnia profuerunt? Istaec nihil profuerunt, sed contulerunt ad simultates ingravandas. Nunc autem omnia nobis facienda sunt, quibus bellum quam celerrimê finiatur. Ne etiam latius expandatur. Itaque bonum est gubernationem dixisse se nulla arma allaturam esse – nam Ucraina hunc conflictum omnino non poterit decertare armis militibusque. Istud est inceptum nullius spei. Hęc modo si vincere conata erit, nihil accipiet nisi caedem infinitam. Ergo Ucrainiis ne mittantur arma. Quid de minis sanctionum? Nonne vidimus iisdem in Russiâ neminem commotum esse? Licet computi oligarcharum argentarii congelentur – quod me vix anget. At sanctiones oeconomicae – sanctiones, quibus suppeditatio energiae nostra implodatur, collabatur, quia scilicet non fiat nisi gaso russo – cui bono sunt tales sanctiones? Russia si in necessitatem erit adducta, commercium exaugebit cum Sinensibus faciendum. At apud nos pretia immensê augebuntur. Neque pax hęc modo fovebitur – nequaquam. Nimirum Civitates Unitae adhuc nullo modo annuntiaverunt se velle indici sanctionum imponere invectionem olei Russici – sciamus oportet Russiam esse Civitatum Unitatum praebitricem olei tertiam a maximâ. Ergo ne nos Europaei stultê agamus – neve res faciamus, quibus vita multorum hominum agravetur, sed pax ne uno quidem gradu nobis propior afferatur.

Oportet omnia fiant disceptando et problemate communiter solvendo. Hoc antea fieri potuisset multo efficacius. Fortasse etiam impediri potuisset, ne in tantam difficultatem adduceremur. Quod ego credo. At nunc omnia nobis sunt facienda, ne res etiam magis aggravetur. Profecto autem hoc observent oportet omnes qui nunc agunt in rebus politicis ad utramque partem spectantibus. Et oportet arma sileant – quam maturrimê. Et hoc ut fiat studeant omnes quam optimê – sed aptis remediis consentaneis neque eo, quod res aggravatur et fiunt quam pessima. Hic est *dies ater* Ucrainiae et Russiae et toti orbi terrarum. Nihil autem nobis restat sperandum nisi nunc initum iri alteram viam neque iter perrectum iri in semitâ fatali, quae ducat in praeceps.

Haec hactenus – suspenso animo exspecto, quid vos sensuri sitis. Scio nonnullos vestrum nunc sic ferê sentire: ‚*Iam pridem scivi Putinum tam esse malignum*‘. At ego credo non oportet nos tam leviter de hac re iudicare et historiam reverê considerare, ut sciamus concludere, quid nunc ut agatur consentaneum sit. Usque ad proximam emissionem – mox inter nos revidebimus.

**VERBA SAHRAE WAGENKNECHT THEODISCA
DE BELLO UCRAINICO FACTA
IN LATINUM CONVERTIT
LEO LATINUS**

CHRONOGRAMMATA HERBERTIANA

Eine weitere Etappe von Fest zu Fest auf dem Chronogrammatischen Jahresweg 2022 – herzlichst, Pe. Herbert Douteil, CSSp.

Zum 14. Februar, dem Fest der Slawenapostel Kyrill und Methodius:

2022* **CY**rILLV**s** et **Metho**DIV**s** fratres pro propagatIone e**CCL**esIae ze**LatI** s**V**nt. – Die beiden Brüder Kyrill und Methodius haben eifrig für die Ausbreitung der Kirche gearbeitet. –Kyrill (826-869) und sein Bruder Methodius (815-885) wurden in Thessaloniki geboren und in Konstantinopel am Kaiserlichen Hof ausgebildet und widmeten sich der Mission unter den Slawen in deren eigener Sprache, wofür Kyrill die nach ihm genannte Schrift entwickelte; für diese Mission suchten und fanden sie Rückhalt in Rom, wo Kyrill starb, aber die Päpste ihr Werk bestätigten; Methodius wurde zum Bischof geweiht und zum päpstlichen Legaten ernannt.

Zum 21. Februar, dem 102. Geburtstag von Leo Kardinal Scheffszyk:

2022* **Leo** **S**Cheff**Cz****Y**C**k** honor**I**s **D**ens**I** et prae**CL**ar**I** oper**I**s theo**Log****I**C**I** **C**a**V**sa **Car**D**I**na**L**I**s** ante **C**II annos nat**V**s est. – Vor 102 Jahren wurde Leo Scheffszyk, der zu Ehren seines reichen und berühmten theologischen Werkes Kardinal wurde, geboren.

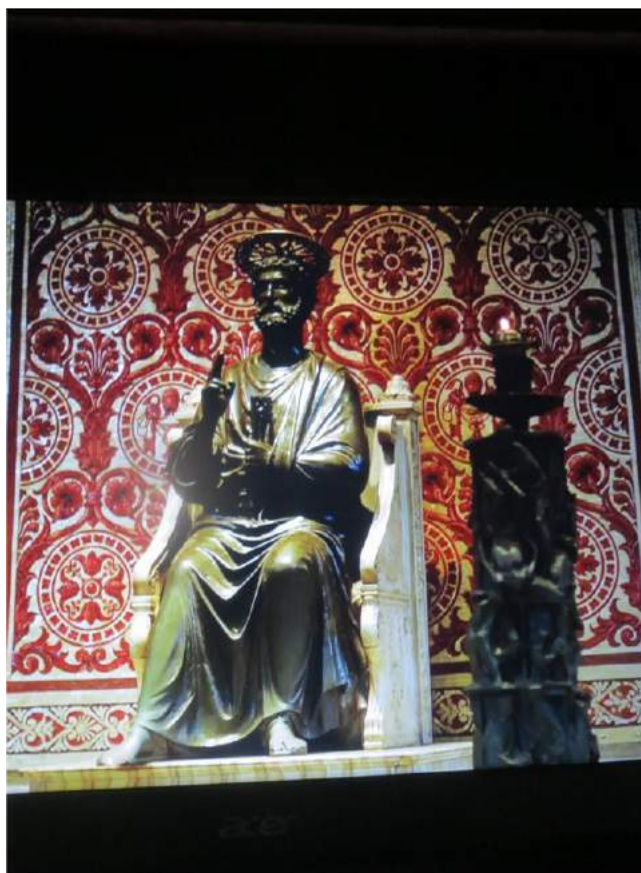

Leo Scheffszyk * 21.02 1920 in Beuthen – beginnt 1938 in Breslau das Theologiestudium – kriegsbedingter Einsatz im Elsass und dann bis zum Kriegsende in Norwegen, nach der Entlassung aus der Kriegsgefangenschaft Studium in Freising, am 29. Juni 1947 von Kardinal Michael Faulhaber zum Priester geweiht – im Oktober 1948 zum Weiterstudium in Königstein Doktorat am 8. 12. 1950 in München, 1957 mit einer Arbeit über die Marienlehre des Frühmittelalters in München habilitiert – 1959 Berufung nach Tübingen -1965 nach München als Nachfolger von

Michael Schmaus bis zu seiner Emeritierung im Februar 1985 - 1980 Mitglied der Bayrischen Akademie der Wissenschaften und 1994 Ehrendoktor der Universität von Navarra - Mitglied der Glaubenskommission der Deutschen Bischöfe (1970-1985), der bayrischen Schulbuchkommission (1978-1996), der Päpstlichen Marianischen Akademie (ab 1973), der Päpstlichen Theologischen Akademie (ab 1976) - Am 21. Februar 2001, seinem 81. Geburtstag, wird Leo Scheffczyk von Papst Johannes Paul II. zum Kardinal erhoben. Sein Wappenspruch lautet "Den unergründlichen Reichtum Christi verkündigen" (Eph 3,8). – Er wurde am 8. Dezember 2005, dem 40. Jahrestag des Endes des Zweiten Vatikanischen Konzils, in die Ewigkeit heimgerufen.

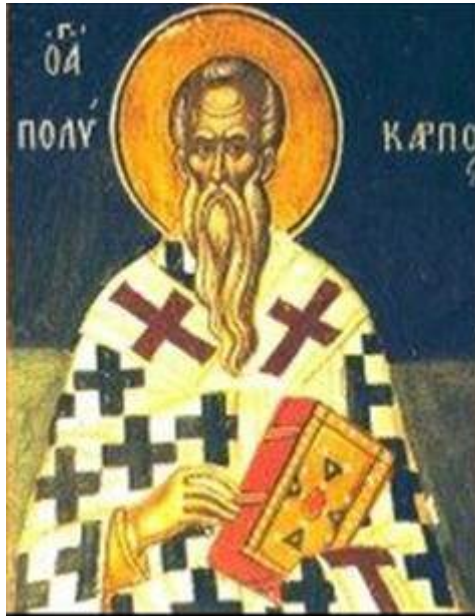
Zum 22. Februar, dem **Fest der Cathedra Petri:**

2022* Petre pIe In CatheDra ChrIstI seDens, Catenas resoLVe potestate tVa traDIta, aperI totIs nobIs aeternItatIs regnI CaeLestIa. – Gütiger Petrus, der du auf dem Thron Christi sitzt, löse die Ketten mit der dir gegebenen Vollmacht, öffne uns allen die ewigen himmlischen Reiche.

Zum 23. Februar, dem **Fest des heiligen Polykarp:**

2022* PoLyCarpVs DISCIpVLVs IoannIs apostoLI VIXIt pIe epIsCopVs atqVe obIt
 patIenter Martyr eXVstVs. – Polykarp, der Schüler des Apostels Johannes, lebte
 fromm als Bischof und starb geduldig als Märtyrer auf dem Scheiterhaufen. -
 Polykarp von Smyrna, 70? – 155/156

**Eine weitere Etappe von Fest zu Fest auf dem
 Chronogrammatischen Jahresweg 2022 – herzlichst, Pe.
 Herbert Douteil, CSSp.**

**2022* P*v*tIn, t*v* es ho*M*o non Mars V*V*ens. –
Putin, Du bist ein Mensch und kein lebendiger <Gott> Mars!**

Zum 24. Februar, dem **Beginn des Krieges gegen die Ukraine:**

2022* P*v*tIn V*V*ens et agens V*t* s*V*C*C*essor zar*Is* I*V*an*Is* terr*b*ILI*Is* Insan*I* et f*IL*I*V*s Mart*Is* fa*C*es be*LL*I In*IV*st*I* Libera*V*it - req*VI*es*C*ant C*IT*o In pa*C*e! – Putin, der lebt und agiert wie ein Nachfolger des verrückten Zars Ivan des Schrecklichen und Sohn des Mars hat die Fackeln eines ungerechten Krieges entzündet – mögen sie bald in Frieden ruhen! < hier bewusst doppeltes Subjekt>

Zum 24. Februar, dem Beginn des Krieges gegen die Ukraine:

2022* P*v*tIn V*V*ens et agens V*t* s*V*C*C*essor zar*Is* I*V*an*Is* terr*b*ILI*Is* Insan*I* et f*IL*I*V*s Mart*Is* fa*C*es be*LL*I In*IV*st*I* Libera*V*it - req*VI*es*C*ant C*IT*o In pa*C*e! – Putin, der lebt und agiert wie ein Nachfolger des verrückten Zaren Ivans des Schrecklichen und Sohn des Mars, hat die Fackeln eines ungerechten Krieges entzündet – mögen sie bald in Frieden ruhen! < hier bewusst Plural als Subjekt>

2022* PVtIn, tV es hoMo non Mars VIVens. – Putin, Du bist ein Mensch und kein lebendiger
<Kriegsgott> Mars!

2022* PVtIn, sIs hoMo VerVs non Vero Mars. – Putin, sei ein wirklicher Mensch, aber kein
<Kriegsgott> Mars!

2022* PVtIn, hoMo es, hVMVs Vero erIs. – Putin, jetzt bist du ein Mensch, aber du wirst einmal
Erde sein!

CHRONOGRAMMATA ROESSLERIANA

Hans Albert

* 8. Februar 1921 in Köln

CI ANNIS ANTE
VI IDVS FEBRVARIAS NATVS
IOANNES ALBERTVS MAGNVS PHILOSOPHVS
AC SOCIOLOGVS PRAESIGNIS
VIVAT BONVS VIR

MMXXII

24. Februar 2022

Putin beginnt
mit einem völkerrechtswidrigen Angriffskrieg
gegen die Ukraine

PV TIN DIC TATOR ILLE
CERT ANDI CVPIDVS
BE LLIGERIT

Putin, dieser konfrontationslüsterne Diktator, führt nun einen Krieg.

* * *

PV TIN DE STRVC TOR PACIS
BE LLIGERIT ATQVE PERNICIEM FACIT

Putin ist ein Friedenszerstörer. Er führt Krieg und bringt Verderben.

* * *

PV TIN E VERSOR PACIS FOEDVS
ATQVE AGGRESSOR SAEVVS
BE LLVM INTVLIIT
CIVES PAVPERES VCRAINA E PATIVNTVR

Der schändliche Friedensvernichter Putin
hat als grimmiger Angreifer einen Krieg begonnen,
und nun muss die arme ukrainische Bevölkerung darunter leiden.

DE DIALOGO MELIORUM

<https://de.wikipedia.org/wiki/Meliierdialog>

Dialogus Meliorum est episodium illustrissimum operis quod scripsit Thucydides Graecus historicus *De Bello Peloponnesico* (Liber 5, capitula 84–116). Quo dialogo intercessores rei publicae Atheniensium bellum minantes et postulantes, ut incolae insulae Meli se subiciant regimini foederis attici, colloquuntur cum actoribus Meliorum, qui student impedire, ne compatriotae sui fiant Atheniensibus obnoxii.

Thucydides has res gestas ratione tractat, quae est in opere suo singularis, quamquam hic conflictus, quem Athenienses effecerunt tempore pacis cum Lacedaemoniis factae, neque est maioris momenti militaris neque situs insulae Meli est ad usum bellicum eximiê aptus. Nam illa verba, quae auctor facit de rebus factis, in comparatione eorum, quibus patefiant causae agendi utriusque partis, pauca tantum et marginalia sunt. Ex argumentis autem et elocutione huius dialogi apparet Thucydidem hîc episodio componendo quadamtenus signare voluisse cardinem historiae

potestatis Atheniensium. Nam brevissimê post Meliorum extinctionem secuta est expeditio in Siciliam facta, quae Atheniensibus evasit infelicissimê eorumque interitum incohavit.

Thucydides, cui persuasum erat homines agere certis de causis naturâ datis, seque posteritati opus suum relinquere ut „*possessionem in sempiternum*“ [THUC.1,22], in dialogo Meliorum, ut ait *Wolfgang Will*, non ea affert, quae Athenienses et Melii reverâ dixerunt, sed ea, quae iidem „*cogitaverunt, sed alioquin publicê loquentes occultabant flosculis formulisque dicendi* [Will 2015, p.219].“ Ex hâc dialogo sine ullo fuco patet, quid senserint de „*iure potentioris*“ ex unâ parte Athenienses praepotentes et ex alterâ Melii inferiores.

Conditio initialis

Athenienses (inter quos erant etiam socii Chii et Lesbii) classe 38 trierum Melum attigerant, ut insulanos subicerent, qui adhuc unici incolae cycladum fuerant neutrius partis et recusaverant, ne participes fierent foederis Attici, quia Melos erat colonia Lacedaemoniorum. Imperatores Atheniensium in urbem miserunt intercessores eo fine, ut Meliis persuaderent commodissimam iis fore subiectionem sui ipsius voluntariam.

Argumenta dialogi

Aliter ac Athenienses voluerant commodumque sibi esse comprobaverant, eorum nuntius non allatus est ad contionem populi, sed ad magistratûs et consilium nobilium Meliorum. Disceptatio a Thucydide conscripta complectitur usque ad Meliorum decretum 14 enuntiata Atheniensium et 13 Meliorum, et Atheniensium dicta etiam longitudine paulo superant dicta Meliorum [THUC. 5,85-111]. Eadem praeter quaestiones potestatis iurisque quoad rationem, quae intercedit rebus publicis, tractatur, quanta insit spes neutralitati benevolae et resistentiae promptae.

Ius et verba pulchra

Copiis Atheniensium aspectis Melii iam in initio dubitant, an causis suis iustis afferendis assequi possint propositum suum, et in fine vident sibi nihil restare nisi bellum aut servitutem [5,86].

Athenienses apud Thucydidem explicitê omittunt *pulchra verba* [καλὰ ὀνόματα] et *orationes infinitas atque incredibiles*, quibus rationem reddant

postulationis suae, velut respectu rerum, de quibus bene meriti sunt in bellis Persarum. E contra iidem verbis ultro efferunt Melios tam bene scire quam se ipsos ius in rebus humanis non valere nisi vires sint aequae, sed alioquin superiores tantum assequantur, quantum possint et inferiores non posse quin hoc concedant [5,89].

Oportere, ut vitâ superent commodo utriusque partis

Melii Atheniensibus obiciunt eos nimis leviter ius negligere, quia fieri possit, ut iidem ipsi aliquando potestate amissâ obnoxii fiant iustitiae aliorum. At Athenienses parum timent potestatis propriae amissionem futuram; Melii ne curent rem alienam. Hîc et nunc se ipsos id curare, ut Melum servent, quae serviat commodo partis utriusque. Nam si Melii se subiciant voluntariê, Athenienses parcere possint militibus suis; sed Melios vitâ superare subditosque terram suam retinere [5,90-93].

Neutralitas litigiosa

Deinde Melii interrogant, nonne Atheniensibus sufficiat Melum ratione amicâ servatâ se associare neutri parti bellum gerentium. Athenienses autem hoc negantes dicunt tali amicitîâ coram aliis se ipsos videri infirmos, sed odio subditorum potentiores [5,97]. Meliis affirmantibus Athenienses si hîc modo in Melios agant, omnes sibi hostes facturos esse, qui usque nunc in conflictu fuerint neutrales [5,98], Athenienses respondent se in hac re vix timere urbes terrae continentis neutrius partis – aliter ac in imperio maritimo timendas esse et insulas iam subiectas et nondum subiectas, qualis sit Melos [5,99].

Resistentes versari inter spei conceptum atque amissionem

Melii, cum audiverint hanc sententiam, quam Athenienses in dialogo a Thucydide composito afferunt, concludunt in eo statu rerum, ubi in unâ parte Athenienses, in alterâ ab iisdem subiectos alios contra alios pugnantes paratos esse ad periculum subeundum maximum, *profecto nobis, qui adhuc liberi sumus, magno vitio et ignaviae detur, nisi prius omnia experiamur, quam serviamus* [5,100].

Athenienses autem opponunt: Melii, quâ sint condicione, ne spem concipiant fallacem: *Neque plerisque similes esse velitis, qui, cum humanis subsidiis conservandae salutis facultas adhuc ipsis detur,*

postquam certa spes ipsos ab hoste pressos destituit, ad incertam confugiunt, ad divinationem videlicet, ad oracula, et huiusmodi, quae spe perdunt [5,103]. Melii concedunt sibi pugnam suscipiendam esse sub condicionibus valdê incommodis; tamen haud imprudens esse propter rei iustitiam et auxilium foederis Lacedaemonii certê exspectandum. At Athenienses contendunt se agere secundum lēges naturae humanae et irrident Meliorum stultitiam putativam: *Quod vero pertinet ad opinionem, quam de Lacedaemoniis habetis, quâ freti confiditis, eos pudore adductos opem vobis laturos, vestram quidem simplicitatem laudamus, sed vestram stultitiam non probamus* [5,105]. Post ternos sermones et responsiones, quae spectant ad spem auxilii, quae restet Meliis, si se defendent contra Athenienses se subiecturos, disceptatio finitur ab Atheniensibus adhortantibus, ut illi decreturi respiciant hoc quod sequitur: *Nam qui paribus quidem non cedunt, erga superiores verbo rectê se gerunt, et inferioribus se moderatos praebent, ii diutissimê stare possunt. Considerate igitur, nobis etiam semotis, et saepius vobiscum cogitate, vos de patriâ consultare, quae in hac unâ et ex hac unâ consultatione vel felix vel infelix est futura* [5,111].

Interitus Meliorum

Post consultationem oligarchae Melii breviter declarant se nolle relinquere suam libertatem ex septingentis annis exstantem, sed se deis et Lacedaemoniis adiuvantibus mandatos subiectioni velle resistere.

Deinde Athenienses coeperunt urbem obsidere. Qui traiecerant ex copiis propriis 1.200 hoplitas, 300 sagittarios, 20 equites, et sociorum 1.500 hoplitas. Imperatores Cleomedes et Tisias primo locum curaverunt muris circumdandum et vigilibus dispositis cum parte copiarum maiore profecti sunt.

Duabus excursionibus nocturnis Meliis contingit, ut nonnullos vigiles interficiant et frumentum in urbem afferant. At spes obsessorum auxilii a Lacedaemoniis ferendi decipitur, et hieme oppidulum patitur famem gravissimam, quae saeculis posterioribus vênit in consuetudinem proverbii (*fames Melia*). Alterâ excursionem factâ Athenienses obsidionem aggravantes novum exercitum Melum miserunt Philocrate ducente. Denique cum etiam proditi essent, Melii Atheniensibus se dediderunt in fidem et potestatem.

Alcibiade rogante concilium populi Atheniensis decrevit de sorte Meliorum captivorum. Thucydides eorundem virorum fato paucas tantum dedicat sententias:

Illi vero, Meliorum quoscumque puberes ceperunt, omnes interfecerunt, pueros et feminas in servitatem abstraxerunt, et urbem ipsi incoluerunt, postea quingentis colonis eo missis [5,116].

Plus decem annis post Atheniensibus in bello Peloponnesiaco devictis a.404 a.Chr.n. Lacedaemonii id curaverunt, ut Melii superstites reducerentur in insulam suam.

Receptio huius episodii litteraria

Nonnulla eorum quae de Thucydide eiusque opere dicta sunt, spectat ad dialogum Meliorum aut eundem complectuntur. *Iacobus Burckhardt* eundem dixit *philosophiam potestatis, quâ est homo robustior, completissimam*. *Friderico Nietzsche* Thucydides visus est *cogitator cultûs civilis humanique peritiae mundi liberrimae*, dialogus Meliorum eidem philosopho visus est *colloquium horribile*.

Wolfgangus Will dialogum Meliorum appellat textum tempori non obnoxium, *qui referendus sit in numerum praestantium litteraturae mundanae nec post duo milia quingenta annorum vacuus est ab ullis vestigiis senectutis*. At eundem haud simplici ratione posse explicari: *Athenienses et Melii loquuntur nullâ adnotatione Thucydidis additâ, neque auctor dicit, quae argumenta ipse comprobet et quae reprobet, utrum putet facta belli causa necessaria fuisse an vituperet, utrum partem inferiorum defendat an putet se esse urbi patriae suae obligatum*. Thucydidem sententiam suam occultare eo quod more contradictorio eandem variis personis attribuat. *Thucydides videtur conclusiones commendare, sed lectorem non liberat a labore exanclando*.

Etiam poetae coaequales hâc textu legendo commoti sunt et attracti, velut *Giannis Ritsos*, qui a.1969 edidit tomum carminum, qui inscribitur *Milos geschleift* (i.e. Melos solo adaequata), aut *Bob Dylan*, qui patefacit dialogum Meliorum aliquatenus valuisse ad opus suum, c.t. *Chronicles, Volume One*. Ceterum *Simon Wehrle* eundem dialogo thucydideo nixus est ad drama *Die Invasion* (a.2001) scribendum.

Obsidio insulae Meli

Pars Belli Peloponnesici

Annus [416 a. Chr.n.](#)

Locus Insula Melos in Mari Aegeo
sita

Finis Populi ad servitutem redactio

Effectûs Expeditio in Siciliam facta

Partes pugnantium

Athenae, Chios, Lesbos

Melos

Imperatores

Cleomedes, Tisias; Philocrates

Numeri navium militumque

38 naves;

2.700 hoplitae, 300 sagittarii, 20 equites

parvi

Interfecti

pauci viri

supplicium capitale de omnibus viris
adultis sumptum

**SYMBOLAM WIKIPEDIANAM
DE DIALOGO MELIORUM SCRIPTAM
LATINE REDDIDIT
LEO LATINUS**

DIALOGUS MELIORUM THUCYDIDEUS

EDITIO GRAECO-LATINA

THUCYDIDES https://jurclass.de/jurclass/griechisch/texte/thuk_5_84-116.html	VERSIO LATINA Thucydides Graece et Latine, ex editione Wassii et Dukeri, tom.Iv, Edinburgi 1804, p.150-174.
<p>84 Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Ἀλκιβιάδης τε πλεύσας ἐς Ἄργος ναυσὶν εἴκοσιν Ἀργείων τοὺς δοκοῦντας ἔτι ὑπόπτους εἶναι καὶ τὰ Λακεδαιμονίων φρονεῖν ἔλαβε τριακοσίους ἄνδρας, καὶ κατέθεντο αὐτοὺς Ἀθηναῖοι ἐς τὰς ἐγγὺς νήσους ὧν ἦρχον· καὶ ἐπὶ Μῆλον τὴν νῆσον Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ναυσὶν ἑαυτῶν μὲν τριάκοντα, Χίαις δὲ ἕξ, Λεσβίαι δὲ δυοῖν, καὶ ὀπλίταις ἑαυτῶν μὲν διακοσίοις καὶ χιλίοις καὶ τοξόταις τριακοσίοις καὶ ἵπποτοξόταις εἴκοσι, τῶν δὲ ξυμμάχων καὶ νησιωτῶν ὀπλίταις μάλιστα πεντακοσίοις καὶ χιλίοις. οἱ δὲ Μῆλιοι Λακεδαιμονίων μὲν εἰσὶν ἄποικοι, τῶν δ' Ἀθηναίων οὐκ ἠθέλον ὑπακούειν ὥσπερ οἱ ἄλλοι νησιῶται, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον οὐδετέρων ὄντες ἡσύχαζον, ἔπειτα ὡς αὐτοὺς ἠνάγκαζον οἱ Ἀθηναῖοι δηροῦντες τὴν γῆν, ἐς πόλεμον φανερόν κατέστησαν. στρατοπεδευσάμενοι οὖν ἐς τὴν γῆν αὐτῶν τῇ παρασκευῇ ταύτῃ οἱ στρατηγοὶ Κλεομήδης τε ὁ Λυκομήδους καὶ Τεισίας ὁ Τεισιμάχου, πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς, λόγους πρῶτον ποιησομένους ἔπεμψαν πρέσβεις. Οὓς οἱ Μῆλιοι πρὸς μὲν τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον, ἐν δὲ ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν ἐκέλευον περὶ ὧν ἤκουσιν. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ἔλεγον τοιάδε.</p>	<p>84 Insequentis aestatis initio Alcibiades cum viginti navibus Argos traiciens, trecentos Argivos, qui suspecti erant, et cum Lacedaemoniis sentire videbantur, comprehendit. Athenienses autem ipsos deposuerunt in proximis insulis, quibus imperabant. Iidem adversus Melum insulam navigaverunt cum triginta suis navibus, et sex Chiis et duabus Lesbiis; et cum mille et ducentis gravis armaturae militibus, et trecentis sagittariis, et viginti hippotoxotis, qui omnes erant nominis Attici; et cum sociorum ac illorum, qui insulas incolebant, ferme mille atque quingentorum armatorum manu. Melii autem sunt illi quidem Lacedaemoniorum coloni: sed Atheniensibus parère nolebant, ut ceteri insularum incolae. - Verum initio quidem, quod in partibus non essent, quiescebant: postea vero, cum Athenienses ipsos coegissent, quod agrum ipsorum vastarent, bellum apertè gerere coeperunt. Cum igitur Atheniensium duces, Cleomedes Lycomedis et Tisias Tisimachi filius, cum hòc apparatu castra in ipsorum agro posuissent, legatos ad colloquia cum Meliis habenda miserunt. Quos Melii ad populum quidem non produserunt: sed apud magistratùs, et apud paucos ea dicere iusserunt, quorum causâ venissent. Atheniensium vero legati haec verba fecerunt.</p>
<p>85 {ΑΘ.} «ἐπειδὴ οὐ πρὸς τὸ πλῆθος οἱ λόγοι γίνονται, ὅπως δὴ μὴ ξυνεχεῖ ρήσει οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐσάπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν ἀπατηθῶσιν (γιγνώσκομεν γὰρ ὅτι τοῦτο φρονεῖ ἡμῶν ἢ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγή), ὑμεῖς οἱ καθήμενοι ἔτι ἀσφαλέστερον ποιήσατε. καθ' ἕκαστον γὰρ καὶ μηδ' ὑμεῖς ἐνὶ λόγῳ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδεῖως λέγεσθαι εὐθύς ὑπολαμβάνοντες κρίνετε. καὶ πρῶτον εἰ ἀρέσκει ὡς λέγομεν εἴπατε.»</p>	<p>85 ΑΘΗ. »Quoniam non apud populum verba a nobis fiunt, ne multitudo, si nos perpetuâ oratione utamur, et verba ad alliciendos animos apta, et quae a nemine refelli queant, faciamus, nobis semel auditis decipiatur, intelligimus enim, nos ad paucos eo consilio nunc a vobis adductos fuisse, vos igitur, qui estis in isto consessu, hoc vestrum consilium tutius reddite, magisque constabillite: et ne vos quidem perpetuâ oratione utamini; sed ad singula, quae non opportunè a nobis dici videbuntur, continuo iudicantes respondete. Ac primum quidem declarate, an vobis placeat facere ut dicimus.«</p>

<p>86 οἱ δὲ τῶν Μηλίων ξύνεδροι ἀπεκρίναντο. {ΜΗΛ.} «ἢ μὲν ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους οὐ ψέγεται, τὰ δὲ τοῦ πολέμου παρόντα ἤδη καὶ οὐ μέλλοντα διαφέροντα αὐτοῦ φαίνεται. ὀρῶμεν γὰρ αὐτούς τε κριτὰς ἦκοντας ὑμᾶς τῶν λεχθησομένων καὶ τὴν τελευταίαν ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὸ εἰκὸς περιγενομένοις μὲν τῷ δικαίῳ καὶ δι' αὐτὸ μὴ ἐνδοῦσι πόλεμον ἡμῖν φέρουσαν, πεισθεῖσι δὲ δουλείαν.»</p>	<p>86 Meliorum vero consessus respondit. MEL. »Aequitas quidem, quâ homines se mutuo verbis pacificis docent, non vituperatur; sed bellum, quod iam praesens est, non autem futurum, ab hac re videtur differre. Videmus enim vos eorum, quae dicentur, iudices venisse, et, ut verisimile est, huius colloqui exitum, si iure quidem vobis superiores fuerimus, et propterea vobis non cesserimus, bellum nobis allaturum: si vero verbis vestris adducti fuerimus, servitutem.«</p>
<p>87 {ΑΘ.} Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων λογιούμενοι ἢ ἄλλο τι ξυνήκετε ἢ ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὧν ὀρᾶτε περὶ σωτηρίας βουλευσόντες τῇ πόλει, παυοίμεθ' ἄν· εἰ δ' ἐπὶ τοῦτο, λέγοιμεν ἄν.</p>	<p>87 ΑΘ. »Si igitur rerum futurarum suspiciones, aut aliquid aliud enumeraturi convenistis potius, quam propter ea, quae sunt praesentia, et quae cernitis, de vestrae civitatis salute consultaturi, finem dicendi faciemus: sin ad hoc venistis, loquemur.«</p>
<p>88 {ΜΗΛ.} Εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη ἐν τῷ τοιῷδε καθεστῶτας ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι· ἢ μέντοι ξύνοδος καὶ περὶ σωτηρίας ἦδε πάρεστι, καὶ ὁ λόγος ᾧ προκαλεῖσθε τρόπῳ, εἰ δοκεῖ, γινέσθω.</p>	<p>88 MEL. »Rationi quidem consentaneum veniâque dignum est, homines, qui in huiusmodi rerum statu sunt constituti, in varias partes se vertere, et multa dicere atque suspicari. Hic tamen conventus institutus est de salute nostrae civitatis. Quâ re colloquium eo modo, quo nos ipsi provocastis, si placet, fiat.«</p>
<p>89 {ΑΘ.} Ἡμεῖς τοίνυν οὔτε αὐτοὶ μετ' ὀνομάτων καλῶν, ὡς ἢ δικαίως τὸν Μῆδον καταλύσαντες ἄρχομεν ἢ ἀδικούμενοι νῦν ἐπεξερχόμεθα, λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν, οὔθ' ὑμᾶς ἀξιούμεν ἢ ὅτι Λακεδαιμονίων ἄποικοι ὄντες οὐ ξυνεστρατεύσατε ἢ ὡς ἡμᾶς οὐδὲν ἠδικήκατε λέγοντας οἴεσθαι πείσειν, τὰ δυνατὰ δ' ἐξ ὧν ἕκαστοι ἀληθῶς φρονοῦμεν διαπράσσεσθαι, ἐπισταμένους πρὸς εἰδότας ὅτι δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται, δυνατὰ δὲ οἱ προύχοντες πράσσουσι καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσιν.</p>	<p>89 ΑΘ. »Neque igitur nos ipsi speciosis nominibus utentes longam ac incredibilem orationem afferemus, probemus, vel imperium iure partum a nobis obtineri, quod Medum debellarimus, vel nos a vobis iniustê lacessitos nostras iniurias nunc persequi. Neque censemus vobis existimandum, fore, ut dicendo nobis persuadeatis, vel vos nobiscum non militasse, quod essetis Lacedaemoniorum coloni, vel vos nullam iniuriam nobis fecisse. Sed potius petimus a vobis, ut ex eâ opinione, quam utrimque animo verè concepimus, inter nos ea transigantur, quae fieri possunt: quia et vos et nos aequè scimus, de iure quidem inter homines oratione tunc disceptari, cum par est necessitas; illos vero, qui sunt potentiores, per vim facere, quidquid possunt, et infirmiores concedere.«</p>
<p>90 {ΜΗΛ.} Ἦτι μὲν δὴ νομίζομέν γε, χρήσιμον (ἀνάγκη γάρ, ἐπειδὴ ὑμεῖς οὕτω παρὰ τὸ δίκαιον τὸ συμφέρον λέγειν ὑπέθεσθε) μὴ καταλύειν ὑμᾶς τὸ κοινὸν ἀγαθόν, ἀλλὰ τῷ αἰεὶ ἐν κινδύνῳ γιγνομένῳ εἶναι τὰ εἰκότα καὶ δίκαια, καὶ τι καὶ ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς πείσαντά τινα ὠφεληθῆναι. καὶ πρὸς ὑμῶν οὐχ ἦσσαν τοῦτο, ὅσῳ καὶ ἐπὶ</p>	<p>90 MEL. »Atqui utile censemus, necesse enim est, nos quoque utilitatis mentionem facere, quandoquidem vos ita praeteritâ aequitate, sermonem de utilitate instituistis, bonum, quod omnibus est commune, a nobis non everti: sed oportet ei, qui semper in periculo versatur, res rationi consentaneas et aequas esse: quin etiam oportet quemlibet, si quid alteri persuaserit, omisso summo iure, ex hac ratione quam secutus, cum altero ex aequo et</p>

<p>μεγίστη τιμωρία σφαλέντες ἂν τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε.</p>	<p>bono egerit, fructum aliquem percipere.</p>
<p>91 {ΑΘ.} Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἦν καὶ παυθῆ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν· οὐ γὰρ οἱ ἄρχοντες ἄλλων, ὡσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὗτοι δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν (ἔστι δὲ οὐ πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ὁ ἀγών), ἀλλ' ἦν οἱ ὑπήκοοί που τῶν ἀρξάντων αὐτοὶ ἐπιθέμενοι κρατήσωσιν. καὶ περὶ μὲν τούτου ἡμῖν ἀφείσθω κινδυνεύεσθαι· ὡς δὲ ἐπ' ὠφελίᾳ τε πάρεσμεν τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ νῦν τοὺς λόγους ἐροῦμεν τῆς ὑμετέρας πόλεως, ταῦτα δηλώσομεν, βουλόμενοι ἀπόνως μὲν ὑμῶν ἄρξαι, χρησίμως δ' ὑμᾶς ἀμφοτέροις σωθῆναι.</p>	<p>91 ΑΘ. »Nos vero nostri imperii, etiamsi deletum fuerit, finem non extimescimus. Neque enim, qui aliis imperant, ut Lacedaemonii, ii sunt formidabiles victis. Sed in praesentiâ cum Lacedaemoniis nullum nobis est certamen. At nunc illud scire volumus, an illi, qui aliquo in loco aliorum imperio ante paruerint, cum ipsi eos postea aggressi fuerint, victoriam ab iis sint reportaturi, ac imperium in eos habituri. Sed hac quidem de re periclitari nobis permittatur. Illud vero declarabimus, nos iam hîc adesse tum propagandi nostri imperii gratiâ, tum ut de vestrae civitatis salute verba faciamus. Nam vobis quidem sine molestiâ vestrâ imperare volumus; sed tamen vos e vestrâ nostrâque re salvos esse cupimus.«</p>
<p>92 {ΜΗΛ.} Καὶ πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίῃ ἡμῖν δουλεῦσαι, ὡσπερ καὶ ὑμῖν ἄρξαι;</p>	<p>92 MEL. »Sed qui fieri potest, ut ita nobis ex usu sit, servire, ut vobis, imperare?«</p>
<p>93 {ΑΘ.} Ὅτι ὑμῖν μὲν πρὸ τοῦ τὰ δεινότατα παθεῖν ὑπακοῦσαι ἂν γένοιτο, ἡμεῖς δὲ μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς κερδαίνομεν ἂν.</p>	<p>93 ΑΘ. »Quia vobis quidem continget, ut, antequam mala extrema patiamini, imperata faciatis; nos vero, vobis non interfectis, quaestum faciemus.«</p>
<p>94 {ΜΗΛ.} Ὡστε [δὲ] ἡσυχίαν ἄγοντας ἡμᾶς φίλους μὲν εἶναι ἀντὶ πολεμίων, ξυμμάχους δὲ μηδετέρων, οὐκ ἂν δέξαισθε;</p>	<p>94 MEL. »Verum nonne nos eâ condicione recipietis, ut ab armis abstineamus, et pro hostibus amici simus; neutris vero socii?«</p>
<p>95 {ΑΘ.} Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμᾶς βλάπτει ἢ ἔχθρα ὑμῶν ὅσον ἢ φιλία μὲν ἀσθενείας, τὸ δὲ μῖσος δυνάμεως παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις δηλούμενον.</p>	<p>95 ΑΘ. »Minimê. Neque enim vestra inimicitia tantum detrimentum nobis affert quantum amicitia. Nam amicitia quidem vestra imbecillitatis nostrae, odium vero potentiae nostrae manifestum argumentum erit illis, qui nostro imperio pârent.</p>
<p>96 {ΜΗΛ.} Σκοποῦσι δ' ὑμῶν οὕτως οἱ ὑπήκοοι τὸ εἰκός, ὥστε τοὺς τε μὴ προσήκοντας καὶ ὅσοι ἄποικοι ὄντες οἱ πολλοὶ καὶ ἀποστάντες τινὲς κεχείρωνται ἐς τὸ αὐτὸ τιθέασιν;</p>	<p>96 MEL. »Itane vero, qui vestro imperio sunt subiecti, perpendunt aequitatem, ut eodem loco habeant eos, qui nihil ad vos attinent, quo eos, qui cum magnâ ex parte vestri coloni essent, et eorum nonnulli a vobis defecissent, subacti fuerunt?«</p>
<p>97 {ΑΘ.} Δικαιώματι γὰρ οὐδετέρους ἐλλείπειν ἠγοῦνται, κατὰ δύναμιν δὲ τοὺς μὲν περιγίγνεσθαι, ἡμᾶς δὲ φόβῳ οὐκ ἐπιέναι· ὥστε ἔξω καὶ τοῦ πλεόνων ἄρξαι καὶ τὸ ἀσφαλές</p>	<p>97 ΑΘ. »Quidni? Neutris enim deesse rationes, quibus suam causam tueantur: sed illos quidem, propter potentiam, quam habent, superstites esse; nos vero prae metu illos non aggredi. Quare praeterquam quod imperium in plures obtinebimus, incolumitatem etiam</p>

ἡμῖν διὰ τὸ καταστραφῆναι ἂν παράσχοιτε, ἄλλως τε καὶ νησιῶται ναυκρατόρων καὶ ἀσθενέστεροι ἐτέρων ὄντες εἰ μὴ περιγένοισθε.

98

{ΜΗΛ.} Ἐν δ' ἐκείνῳ οὐ νομίζετε ἀσφάλειαν; δεῖ γὰρ αὖ καὶ ἐνταῦθα, ὥσπερ ὑμεῖς τῶν δικαίων λόγων ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες τῷ ὑμετέρῳ ξυμφόρῳ ὑπακούειν πείθετε, καὶ ἡμᾶς τὸ ἡμῖν χρήσιμον διδάσκοντας, εἰ τυγχάνει καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ ξυμβαῖνον, πειρᾶσθαι πείθειν. ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ξυμμαχοῦσι, πῶς οὐ πολεμώσεσθε αὐτούς, ὅταν ἐς τάδε βλέψαντες ἠγήσωνται ποτε ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἤξειν; κἂν τούτῳ τί ἄλλο ἢ τοὺς μὲν ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε, τοὺς δὲ μηδὲ μελλήσαντας γενέσθαι ἄκοντας ἐπάγεσθε;

99

{ΑΘ.} Οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῖν τούτους δεινότερους ὅσοι ἠπειρῶται που ὄντες τῷ ἐλευθέρῳ πολλὴν τὴν διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιῶσονται, ἀλλὰ τοὺς νησιώτας τέ που ἀνάρκτους, ὥσπερ ὑμᾶς, καὶ τοὺς ἤδη τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαιῷ παροξυνομένους. οὗτοι γὰρ πλεῖστ' ἂν τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες σφᾶς τε αὐτούς καὶ ἡμᾶς ἐς προὔπτον κίνδυνον καταστήσειαν.

100

{ΜΗΛ.} Ἦ που ἄρα, εἰ τοσαύτην γε ὑμεῖς τε μὴ παυθῆναι ἀρχῆς καὶ οἱ δουλεύοντες ἤδη ἀπαλλαγῆναι τὴν παρακινδύνευσιν ποιοῦνται, ἡμῖν γε τοῖς ἔτι ἐλευθέροις πολλὴ κακότης καὶ δειλία μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελεθῆν.

101

{ΑΘ.} Οὐκ, ἦν γε σωφρόνως βουλευήσθε· οὐ γὰρ περὶ ἀνδραγαθίας ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν, μὴ αἰσχύνῃν ὀφλεῖν, περὶ δὲ σωτηρίας μᾶλλον ἢ βουλή, πρὸς τοὺς κρείσσονας πολλῶ μὴ ἀνθίστασθαι.

102

{ΜΗΛ.} Ἄλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολέμων ἔστιν

maiores nobis praebebitis, si subacti fueritis, praesertim cum sitis insulani, et alii, qui classe pollent, infirmiores, nisi servitutis iugum, quod vobis imponere statuerunt, a vestris cervicibus repellatis, atque superiores evadatis.

98

MEL. »In illâ vero ratione, quâ vobis suademus, ut ab illis subigendis abstineatis, in quos nullum ius habetis, nihil praesidii vobis ad res vestras firmitus tutandas esse putatis? Oportet enim vicissim hîc etiam, quemadmodum vos, qui ex iuris disceptatione nos extrusistis, suadetis, ut vestrae utilitati morem geramus, sic nos quoque, docendo vos id, quod nobis est utile, si vobis etiam idem utile esse contingat, operam dare, ut vobis persuadeamus, quod nobis utile commodumque iudicamus. Quomodo enim hostes vobis non reddetis illos, quotquot in hîc bello neutras partes sequuntur, cum haec, quae per vim contra nos facitis, intuentes atque considerantes, vos contra se quoque aliquando venturos existimabunt? Hac vero ratione, quid aliud facitis, quam pristinos quidem hostes augetis, illos vero, qui ne umquam quidem vobis hostes esse statuerant, invitos ad inimicitias suscipiendas impellit?«

99

ATH. »Hoc non timemus. Neque enim magis pertimescendos nobis existimamus illos, quicumque usquam continentem incolentes, propter libertatem, quâ fruuntur, a nobis accuratè sibi cavebunt, nulloque bello a nobis lacessiti, libertatis studio, pacis commodis indulgebunt: sed cum insularum incolas, qui usquam sunt, et qui nullius imperio pârrent, quemadmodum vos, qui insulam incolitis, et nullius imperio pârretis, tum etiam illos, qui iam irritantur propter imperii necessitatem. Isti enim, inconsultis affectibus plurimum indulgentes, et se ipsos et nos in apertum periculum adducunt.«

100

MEL. »Si igitur et vos, ne imperio spoliemini, et illi, qui vestro imperio serviunt, ut liberentur, tantum discrimen adeunt: profecto nobis, qui adhuc liberi sumus, magno vitio et ignaviae detur, nisi prius omnia experiamur, quam serviamus.«

101

ATH. »Nequaquam haec facietis, si rectè consultarit. Neque enim vobis ex aequo nobiscum est de strenuitate certamen, ne in dedecus incurratis, si nobis cesseritis: sed potius de salute consultatio, ne multo potentioribus resistatis.«

102

MEL. »Sed probè scimus res bellicas interdum exitûs

ὄτε κοινοτέρας τὰς τύχας λαμβάνοντα ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλήθος· καὶ ἡμῖν τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς ἀνέλπιστον, μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ στήναι ἐλπίς ὀρθῶς.

103

{ΑΘ.} Ἐλπίς δὲ κινδύνῳ παραμύθιον οὖσα τοὺς μὲν ἀπὸ περιουσίας χρωμένους αὐτῇ, κἄν βλάβῃ, οὐ καθεῖλεν· τοῖς δ' ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρριπτοῦσι (δάπανος γὰρ φύσει) ἅμα τε γινώσκειται σφαλόντων καὶ ἐν ὄτῳ ἔτι φυλάσσεται τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν οὐκ ἐλλείπει. ὁ ὑμεῖς ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ροπῆς μιᾶς ὄντες μὴ βούλεσθε παθεῖν μηδὲ ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς, οἷς παρὸν ἀνθρωπεύως ἔτι σώζεσθαι, ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλίπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται μαντικὴν τε καὶ χρησμούς· καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαίνεται.

104

{ΜΗΛ.} Χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς (εὔ ἴσταν) νομίζομεν πρὸς δύναμιν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσταν, ἀγωνίζεσθαι· ὁμῶς δὲ πιστεύομεν τῇ μὲν τύχῃ ἐκ τοῦ θεοῦ μὴ ἐλασσώσεσθαι, ὅτι ὅσοι πρὸς οὐ δικαίους ἰστάμεθα, τῆς δὲ δυνάμεως τῷ ἐλλείποντι τὴν ἀκεδαιμονίων ἡμῖν ξυμμαχίαν προσέσεσθαι, ἀνάγκην ἔχουσαν, καὶ εἰ μὴ τοῦ ἄλλου, τῆς γε ξυγγενείας ἔνεκα καὶ αἰσχύνη βοηθεῖν. Καὶ οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνομεθα.

105

{ΑΘ.} Τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἰόμεθα λελεῖψεσθαι· οὐδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπεύας τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον νομίσεως, τῶν δ' ἐς σφᾶς αὐτοὺς βουλήσεως δικαιοῦμεν ἢ πράσσομεν. ἡγούμεθα γὰρ τό τε θεῖον δόξη τὸ ἀνθρώπειόν τε σαφῶς διὰ παντὸς ὑπὸ φύσεως ἀναγκαίας, οὗ ἂν κρατῆ, ἄρχειν· καὶ ἡμεῖς οὔτε θέντες τὸν νόμον οὔτε κειμένῳ πρῶτοι χρῆσάμενοι, ὄντα δὲ παραλαβόντες καὶ ἐσόμενον ἐς αἰεὶ καταλείποντες χρώμεθα αὐτῷ, εἰδότες καὶ ὑμᾶς ἂν καὶ ἄλλους ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους δρῶντας ἂν ταυτό. καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον οὕτως ἐκ τοῦ εἰκότος οὐ φοβούμεθα ἐλασσώσεσθαι· τῆς δὲ ἐς Λακεδαιμονίους δόξης, ἣν διὰ τὸ αἰσχρὸν δὴ βοηθήσειν ὑμῖν πιστεύετε αὐτοὺς, ἀκαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον οὐ

habere magis communes quam pro diversâ utrorumque multitudine. Et nobis, si statim quidem vobis cedamus, nullam salutis spem superesse; sed si rem strenuê geramus, spes est, fore, ut adhuc rectê stemus.«

103

ATH. »Spes vero, quae periculi est solacium, illos quidem, qui in magnâ opum abundantîâ, ipsâ utuntur ac nituntur, quamvis damno afficiat, non tamen funditus evertit. Ab illis vero, qui de summâ suarum fortunarum aleam iaciunt, nam spes naturâ est detrimentosa, simulac illi lapsi sunt, cognoscitur, qualis sit, et quam detrimentosa, nec ullum locum amplius relinquit, in quo quis sese continens ab ipsâ cognitâ sibi caveat. Quare vos, qui infirmi estis, et in unico rerum momento positi, hoc ne vobis accidat, diligenter cavete. Neque plerisque similes esse velitis, qui, cum humanis subsidiis conservandae salutis facultas adhuc ipsis detur, postquam certa spes ipsos ab hoste pressos destituit, ad incertam confugiunt, ad divinationem videlicet, ad oracula, et huiusmodi, quae spe perdunt.«

104

MEL. »Nos etiam, hoc probê sciatis, arduum quidem esse ducimus, et cum vestrâ potentiâ et cum fortunâ certare, si non ex aequo est futurum. Verumtamen, quod ad fortunam quidem attinet, nos non inferiores futuros, Deo favente, confidimus: quia insontes vobis haud iustê nos invadentibus obsistimus. Quod vero attinet ad nostrae potentiae tenuitatem, confidimus, Lacedaemoniorum societatem nobis affuturam; quae si nullâ aliâ re saltem cognatione et pudore adducta, nobis opem ferre cogetur. Quare non penitus temere sic audaces sumus.«

105

ATH. »Ne nos quidem benevolentiam Deorum nobis defuturam arbitramur. Nihil enim facimus praeter ritus, quibus homines in cultu Deorum ûti solent, aut quidquam a vobis postulamus praeter ipsorum hominum voluntatem erga se ipsos: sed a vobis petimus, quod quilibet alii homines potentiores ab infirmioribus petere, sibi que praestari volunt. Nam opinione iam receptâ existimamus, et Deos, et homines naturae necessitate haud dubiê semper illi imperare, quem in suâ potestate tenent. Hanc autem legem nos neque tulimus, neque eâ latâ primi usi sumus: sed iam receptam, a maioribus accepimus et usurpamus, perpetuam futuram posteris relicturi. Nam persuasum habemus, vos quoque, ceterosque, si eâdem, quâ nos, potentiâ praediti essetis, idem esse facturos. Quod igitur ad Deos quidem attinet, sic, ut est verisimile, non extimescimus, ne vobis inferiores futuri fiamus. Quod vero pertinet ad opinionem, quam de Lacedaemoniis habetis, quâ frêti confiditis, eos pudore adductos opem vobis laturos,

ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον. Λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς σφᾶς μὲν αὐτοὺς καὶ τὰ ἐπιχώρια νόμιμα πλεῖστα ἀρετῇ χρῶνται· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους πολλὰ ἂν τις ἔχων εἰπεῖν ὡς προσφέρονται, ξυνελὼν μάλιστα ἂν δηλώσειεν ὅτι ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν τὰ μὲν ἡδέα καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ ξυμφέροντα δίκαια. καίτοι οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας νῦν ἀλόγου σωτηρίας ἢ τοιαύτη διάνοια.

106

{ΜΗΛ.} Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἤδη καὶ μάλιστα πιστεύομεν τῷ ξυμφέροντι αὐτῶν, Μηλίουσ ἀποίκουσ ὄντασ μὴ βουλήσεσθαι προδόντασ τοῖσ μὲν εὖνοισ τῶν Ἑλλήνων ἀπίστουσ καταστῆναι, τοῖσ δὲ πολεμίουσ ὠφελίμουσ.

107

{ΑΘ.} Οὐκουν οἶεσθε τὸ ξυμφέρον μὲν μετ' ἀσφαλείασ εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύνου δρᾶσθαι· ὁ Λακεδαιμόνιοι ἤκιστα ὡσ ἐπὶ τὸ πολὺ τολμῶσιν.

108

{ΜΗΛ.} Ἀλλὰ καὶ τοὺσ κινδύνουσ τε ἡμῶν ἔνεκα μᾶλλον ἡγούμεθ' ἂν ἐγχειρίσασθαι αὐτοὺσ, καὶ βεβαιότερουσ ἢ ἐσ ἄλλουσ νομιεῖν, ὅσῳ πρὸσ μὲν τὰ ἔργα τῆσ Πελοποννήσου ἐγγὺσ κείμεθα, τῆσ δὲ γνώμησ τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἐτέρων ἐσμέν.

109

{ΑΘ.} Τὸ δ' ἐχυρόν γε τοῖσ ξυναγωνιούμενοισ οὐ τὸ εὖνουν τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλ' ἦν τῶν ἔργων τισ δυνάμει πολὺ προύχη· ὁ Λακεδαιμόνιοι καὶ πλέον τι τῶν ἄλλων σκοποῦσιν (τῆσ γοῦν οἰκείασ παρασκευῆσ ἀπιστία καὶ μετὰ ξυμμάχων πολλῶν τοῖσ πέλασ ἐπέρχοντα), ὥσπε οὐκ εἰκόσ ἐσ νῆσόν γε αὐτοὺσ ἡμῶν ναυκρατόρων ὄντων περαιωθῆναι.

110

{ΜΗΛ.} Οἱ δὲ καὶ ἄλλουσ ἂν ἔχοιεν πέμψαι· πολὺ δὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγοσ, δι' οὗ τῶν κρατούντων ἀπορώτεροσ ἢ λῆψισ ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων ἢ σωτηρία. καὶ εἰ τοῦδε σφάλλοιντο, τράποιντ' ἂν καὶ ἐσ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοὺσ

vestram quidem simplicitatem laudamus, sed vestram stultitiam non probamus. Lacedaemonii enim erga se quidem ipsos, et in domesticis institutis, virtute plurimum utuntur. Erga alios vero quales se praestent, quamvis multa quis commemorare possit: illud tamen in summâ paucis declarare poterit, eos omnium, quos noverimus, res quidem iucundas pro honestis, res vero utiles pro iustis habere. Quamobrem huiusmodi mens et consilium pro vestrâ inconsultâ salute non facit.«

106

MEL. »Nos vero ob hoc ipsum iam vel maximê ipsos propter suam utilitatem confidimus nolle proditis Meliis, qui sunt ipsorum coloni, a Graecis quidem amicis infidos haberi, hostibus vero utiles esse.«

107

ATH. »Ergo utilitatem quidem a periculo abesse, aequitatem vero et honestatem, si ei opera detur, cum periculo coniunctam esse putatis. Quod periculum Lacedaemonii omnium minimê pro aliis adire plerumque audent.«

108

MEL. »Immo vero existimamus, ipsos nostri causâ eo facilius pericula suscepturos, et existimatueros, nos esse amicos erga se constantiores, quam erga alios, quo ad bella quidem gerenda, Peloponneso propinquiores sumus, ob animorum vero coniunctionem a nostrâ cognatione manantem, fideliores, quam alii, erga ipsos sumus.«

109

ATH. »At illi, qui suppetias laturo sunt, non in benevolentia eorum, a quibus evocati fuerint, sed in eâ potentia, quâ quis ad res gerendas ceteris est instructor, suae salutis praesidium collocant. - Quod Lacedaemonii vel multo magis, quam ceteri, spectare solent. Nam propter apparatus domestici diffidentiam, vel finitimos cum magnis sociorum copiis invadunt. Quare non est verisimile, ipsos in insulam saltem, nobis maris imperium obtinentibus, traiecturos.

110

MEL. »Atqui Lacedaemonii vel alios mittere poterunt. Latum autem est Creticum pelagus, in quo ii, qui maris imperium tenent, difficiliter interciperi, quam illi, qui clam ad opem nobis ferendam venire voluerint, salutis suae consulere poterunt. Et, si hoc assequi nequeant, arma convertunt in vestrum agrum, et in reliquos vestros

λοιπούς τῶν ξυμμάχων, ὅσους μὴ Βρασίδας ἐπῆλθεν· καὶ οὐ περὶ τῆς μὴ προσηκούσης μᾶλλον ἢ τῆς οἰκειοτέρας ξυμμαχίδος τε καὶ γῆς ὁ πόνος ὑμῖν ἔσται.

111

{ΑΘ.} Τούτων μὲν καὶ πεπειραμένοις ἂν τι γένοιτο καὶ ὑμῖν καὶ οὐκ ἀνεπιστήμοσιν ὅτι οὐδ' ἀπὸ μιᾶς πώποτε πολιορκίας Ἀθηναῖοι δι' ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. ἐνθυμούμεθα δὲ ὅτι φήσαντες περὶ σωτηρίας βουλευέσθαι οὐδὲν ἐν τοσοῦτῳ λόγῳ εἰρήκατε ὧ ἄνθρωποι ἂν πιστεύσαντες νομίσειαν σωθήσεσθαι, ἀλλ' ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα ἐλπιζόμενα μέλλεται, τὰ δ' ὑπάρχοντα βραχέα πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτεταγμένα περιγίγνεσθαι. πολλὴν τε ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε, εἰ μὴ μεταστησάμενοι ἔτι ἡμᾶς ἄλλο τι τῶνδε σωφρονέστερον γνώσεσθε. οὐ γὰρ δὴ ἐπί γε τὴν ἐν τοῖς αἰσχροῖς καὶ προύπτοις κινδύνοις πλεῖστα διαφθείρουσαν ἀνθρώπους αἰσχύνην τρέψετε. πολλοῖς γὰρ προορωμένοις ἔτι ἐς οἷα φέρονται τὸ αἰσχρὸν καλούμενον ὀνόματος ἐπαγωγῶ δυνάμει ἐπεσπάσατο ἡσσηθεῖσι τοῦ ῥήματος ἔργῳ ξυμφοραῖς ἀνηκέστοις ἐκόντας περιπεσεῖν καὶ αἰσχύνην αἰσχίῳ μετὰ ἀνοίας ἢ τύχῃ προσλαβεῖν. ὁ ὑμεῖς, ἦν εὖ βουλευήσθε, φυλάξεσθε, καὶ οὐκ ἀπρεπὲς νομιεῖτε πόλεως τε τῆς μεγίστης ἡσσησθαι μέτρια προκαλουμένης, ξυμμάχους γενέσθαι ἔχοντας τὴν ὑμετέραν αὐτῶν ὑποτελεῖς, καὶ δοθείσης αἰρέσεως πολέμου πέρι καὶ ἀσφαλείας μὴ τὰ χεῖρω φιλονικῆσαι· ὡς οἵτινες τοῖς μὲν ἴσοις μὴ εἴκουσι, τοῖς δὲ κρείσσοσι καλῶς προσφέρονται, πρὸς δὲ τοὺς ἡσσούς μέτριοι εἰσι, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖντο. σκοπεῖτε οὖν καὶ μεταστάντων ἡμῶν καὶ ἐνθυμεῖσθε πολλάκις ὅτι περὶ πατρίδος βουλευέσθε, ἧς μιᾶς πέρι καὶ ἐς μίαν βουλὴν τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν ἔσται.

112

Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετεχώρησαν ἐκ τῶν λόγων· οἱ δὲ Μήλιοι κατὰ σφᾶς αὐτοὺς γενόμενοι, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς παραπλήσια καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε. «οὔτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν ἢ ἅπερ καὶ τὸ πρῶτον, ὧ Ἀθηναῖοι, οὗτ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἐπτακόσια ἔτη ἤδη οἰκουμένης τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα, ἀλλὰ τῇ τε μέχρι τοῦδε σφζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θεοῦ αὐτὴν καὶ τῇ

socios, quos Brasidas non invasit. Itaque non pro alieno potius, quam pro vestro ipsorum ac sociorum agro, labor vobis erit subeundus.

111

ΑΘΗ. »Ubi vero aliquid horum, quae urbibus expugnatis accidere solent, vobis quoque contigerit, tunc vestro malo docti cognoscetis, Athenienses propter aliorum metum a nullâ obsessione umquam recessisse. Animadvertimus autem vos, quamvis de salute vestrâ vos consultaturos dixeritis, nullam tamen in tanto sermone mentionem ullius rei fecisse, quâ homines frêti se servatum iri arbitrentur. Sed ea quidem, in quibus firmissimum vestrae salutis praesidium collocatis, sperantur fore, et incertâ spe nituntur: opes vero praesentes, quas habetis, sunt parvae ad vos tutandos adversus opes iam vobis oppositas. Quapropter magnam declaratis amentiam, nisi, nobis semotis, aliquid aliud his prudentius adhuc decernatis. Nam ad verecundiam, quae in foedis ac apertis periculis homines plerumque perdit, nequaquam iam vos convertetis. Multos enim, quamvis adhuc manifestê cernerent mala, in quae ferebantur, tamen ea, quae turpitudine vocatur, vi nominis animos allicientis, verbo superatos, et speciosis nominum lenociniis captos, ad se sic attraxit, ut re ipsâ illi suâ sponte in gravissimas calamitates inciderint, et dedecus turpius propter suam stultitiam potius, quam propter fortunam, acceperint. Quod vos, si rectê consultaveritis, cavebitis. Nec indecôrûm censebitis potentissimae civitati concedere, quae commodis condicionibus provocat, ut socii sîtis, et vestrum agrum retinentes, tributum pendatis; neve, belli et incolumitatis optione vobis datâ, contentionis studio deteriora sequamini. Nam qui paribus quidem non cedunt, erga superiores verbo rectê se gerunt, et inferioribus se moderatos praebent, ii diutissimê stare possunt. Considerate igitur, nobis etiam semotis, et saepius vobiscum cogitate, vos de patriâ consultare, quae in hac unâ et ex hac unâ consultatione vel felix vel infelix est futura.«

112

Post haec Athenienses quidem ex colloquio discesserunt. Melii vero, cum in curiâ sôli remansissent, postquam ipsa eadem, quae antea dixerant, visa sunt, haec ipsa responderunt: »Nobis vero, Athenienses, neque aliud quam paulo ante videtur: neque brevi temporis spatio urbi, quae iam per septingentos annos habitatur, libertatem eripiemus; sed tum fortuna, quae divinitus eam huc usque conservavit, tum humanis auxiliis et Lacedaemoniorum ope frêti, nostram salutem tueri conabimur. Vos tamen provocamus, ut amici quidem

ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ Λακεδαιμονίων τιμωρίᾳ πιστεύοντες πειρασόμεθα σῶζεσθαι. προκαλούμεθα δὲ ὑμᾶς φίλοι μὲν εἶναι, πολέμιοι δὲ μηδετέροις, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν ἀναχωρῆσαι σπονδὰς ποιησαμένους αἵτινες δοκοῦσιν ἐπιτήδειοι εἶναι ἀμφοτέροις.»

113

Οἱ μὲν δὴ Μήλιοι τοσαῦτα ἀπεκρίναντο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι διαλυόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων ἔφασαν «ἀλλ' οὖν μόνοι γε ἀπὸ τούτων τῶν βουλευμάτων, ὡς ἡμῖν δοκεῖτε, τὰ μὲν μέλλοντα τῶν ὀρωμένων σαφέστερα κρίνετε, τὰ δὲ ἀφανῆ τῶ βούλεσθαι ὡς γιγνόμενα ἤδη θεᾶσθε, καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλεῖστον δὴ παρα-βεβλημένοι καὶ πιστεύσαντες πλεῖστον καὶ σφαλήσεσθε.»

114

Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐς τὸ στρατεύμα· οἱ δὲ στρατηγοὶ αὐτῶν, ὡς οὐδὲν ὑπήκουον οἱ Μήλιοι, πρὸς πόλεμον εὐθὺς ἐτρέποντο καὶ διελόμενοι κατὰ πόλεις περιτειχίσαν κύκλῳ τοὺς Μηλίους. Καὶ ὕστερον φυλακὴν σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων καταλιπόντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀνεχώρησαν τῷ πλέονι τοῦ στρατοῦ. οἱ δὲ λειπόμενοι παραμένοντες ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον.

115

Καὶ Ἀργεῖοι κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἐσβαλόντες ἐς τὴν Φλειασίαν καὶ λοχισθέντες ὑπὸ τε Φλειασίων καὶ τῶν σφετέρων φυγάδων διεφθάρησαν ὡς ὀγδοήκοντα. καὶ οἱ ἐκ τῆς Πύλου Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίων πολλὴν λείαν ἔλαβον· καὶ Λακεδαιμόνιοι δι' αὐτὸ τὰς μὲν σπονδὰς οὐδ' ὡς ἀφέντες ἐπολέμουν αὐτοῖς, ἐκήρυξαν δὲ εἴ τις βούλεται παρὰ σφῶν Ἀθηναίους λήζεσθαι. καὶ Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίων τινῶν διαφορῶν ἔνεκα τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δ' ἄλλοι Πελοποννήσιοι ἠσύχαζον. εἶλον δὲ καὶ οἱ Μήλιοι τῶν Ἀθηναίων τοῦ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν προσβαλόντες νυκτός, καὶ ἄνδρας τε ἀπέκτειναν καὶ ἐσενεγκάμενοι σῆτόν τε καὶ ὅσα πλεῖστα ἐδύναντο χρήσιμα ἀναχωρήσαντες ἠσύχαζον· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἄμεινον τὴν

utrisque simus, hostes vero neutris; utque foederibus initis, quae utrisque commoda videbuntur, ex agro nostro discedatis.«

113

Melii igitur haec responsa dederunt. Athenienses vero, cum e colloquio iam digrederentur, dixerunt: »Enimvero vos soli omnium, ut nobis videmini, his vestris consiliis, res quidem futuras, quarum exitus est incertus, certiores esse iudicatis, quam quae cernuntur; res vero occultas, quod eas cupiatis, ut praesentes iam spectatis. Et quia Lacedaemoniis, et fortunae, et spei, iam plurimum vos ipsos permisistis, et his nimium confiditis; plurimum etiam labemini.«

114

Atque Atheniensium quidem legati ad castra redierunt. Ipsorum vero duces, cum Melii nullo modo morem ipsis gerere vellent, ad bellum continuo se converterunt; et opus inter civitates partiti, Melios vallo circumdederunt. Post haec Athenienses, praesidio cum ex suis, tum ex sociorum copiis, et a mari et a terrâ illic relicto, cum maiore copiarum parte domum redierunt. Reliqui in obsidione urbis manserunt.

115

Sub idem tempus Argivi, irruptione in agrum Phliasium factâ, et a Phlasiis et a suis exsulibus per insidias excepti, circiter octoginta perierunt. Et Athenienses, qui Pyli erant, magnam Lacedaemoniorum praedam ceperunt. Lacedaemonii vero, ne sic quidem solutis foederibus, bellum ipsis fecerunt. Edicto autem permiserunt cuilibet de suis, ut praedam ex Atheniensium finibus ageret. Et Corinthii quidem privatarum quarundem controversiarum causâ bellum Atheniensibus intulerunt. Ceteri vero Peloponnesii quiescebant. Melii quoque munitionis ab Atheniensibus exstructae partem, quae forum spectabat, ceperunt, eam aggressi noctu, et nonnullos viros interfecerunt, et frumentum aliumque commeatum pecuniâ comparatum, quam plurimum potuerunt, in urbem importarunt, et cum in eam se recepissent, quiescebant. Et Athenienses postea diligentius excubias agebant. Et haec aestas excessit.

φυλακὴν τὸ ἔπειτα παρεσκευάζοντο. καὶ τὸ θέρος ἔτελεύτα.

116

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι μελλήσαντες ἐς τὴν Ἀργεῖαν στρατεύειν, ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια [ἱερά ἐν τοῖς ὀρίοις] οὐκ ἐγίνετο, ἀνεχώρησαν. καὶ Ἀργεῖοι διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν τῶν ἐν τῇ πόλει τινὰς ὑποπτεύσαντες τοὺς μὲν ξυνέλαβον, οἱ δ' αὐτοὺς καὶ διέφυγον. καὶ οἱ Μήλιοι περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αὖθις καθ' ἕτερόν τι τοῦ περιτειχίσματος εἶλον τῶν Ἀθηναίων, παρόντων οὐ πολλῶν τῶν φυλάκων. καὶ ἐλθούσης στρατιᾶς ὕστερον ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἄλλης, ὡς ταῦτα ἐγίνετο, ἧς ἦρχε Φιλοκράτης ὁ Δημέου, καὶ κατὰ κράτος ἤδη πολιορκούμενοι, γενομένης καὶ προδοσίας τινός, ἀφ' ἑαυτῶν ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις ὥστε ἐκείνους περὶ αὐτῶν βουλευῆσαι. οἱ δὲ ἀπέκτειναν Μηλίων ὄσους ἠβῶντας ἔλαβον, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραπόδισαν· τὸ δὲ χωρίον αὐτοὶ ᾤκισαν, ἀποίκους ὕστερον πεντακοσίους πέμψαντες.

116

Insequentis hiemis initio, Lacedaemonii copias in agrum Argivum educere statuerant: sed cum in ipsis finibus sacrificium pro transitu fecissent, nec litare potuissent, domum reverterunt. Argivi vero, quod illi in suum agrum invadere statuissent, nonnullos, qui in urbe erant, suspectos habuerunt: et eorum alios quidem comprehenderunt, alii vero ex eorum manibus elapsi profugerunt. Sub idem quoque tempus Melii rursus Atheniensium munitionem ab aliâ parte aggressi, ubi non multi custodes aderant, eam partem ceperunt. Cum autem mox, post has res gestas, alius exercitus Athenis venisset, cui praeerat Philocrates Demeae filius, cumque Melii gravi obsidione iam premerentur, quadam etiam proditione a quibusdam ipsorum civibus factâ, Atheniensibus sese dediderunt eâ condicione, ut ipsi Athenienses de se arbitrato suo statuerent. Illi vero, Meliorum quoscumque puberes ceperunt, omnes interfecerunt, pueros et feminas in servitutem abstraxerunt, et urbem ipsi incoluerunt, postea quingentis colonis eo missis.

**THUCYDIDEI
DIALOGI MELIORUM SYNOPSISIN
COMPOSUIT
LEO LATINUS**

CORRIGENDA ET SUPPLENDA

INDEX DISCORUM LEONIS LATINI

NR	Num. mandataelae	ISBN	TITULUS	AUCTOR	TRANSLATOR	ANNUS	FORMA	AMPLITUDO	PRETIUM
1	00104	978-3-938905-00-5	FABELLA TEXTORIS VERSUTI PALAEOINDICA	Anonymus (Old Indian)	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
2	00104A	978-3-938905-15-9	FABELLA TEXTORIS VERSUTI PALAEOINDICA – Libri audibiles	Anonymus (Old Indian)	Nikolaus Gross	2005	Audio	21 min.	€ 22,90
3	00204	978-3-938905-01-2	TRES FABULAE EDGARII ALLANI POE: CATTUS NIGER - RANUNCULUS - PUTEUS ET PENDULUM	Edgar Allan Poe	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	33 pp.	€ 27,50
4	00304	978-3-938905-02-9	ANECDOTA REI PROXIMO BELLO BORUSSICO FACTAE	Heinrich von Kleist	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	6 pp.	€ 17,90
5	00304A	978-3-938905-16-6	ANECDOTA REI PROXIMO BELLO BORUSSICO FACTAE –Libri audibiles	Heinrich von Kleist	Nikolaus Gross	2004	Audio	6 min.	€ 20,90
6	00404	978-3-938905-03-6	MEMENTO MORI	Alexander Saxon	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
7	00404A	978-3-938905-17-3	MEMENTO MORI – Libri audibiles	Alexander Saxon	Nikolaus Gross	2005	Audio	20 min.	€ 21,90
8	00504	978-3-938905-04-3	DE CRAMBAMBULO	Marie von Ebner-Eschenbach	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	14 pp.	€ 19,50
9	00604	978-3-938905-05-0	DE DINOSAURIS	Nikolaus Gross	-----	2004	CD-ROM pdf	16 pp.	€ 19,00
10	00704	978-3-938905-06-7	SUDATORIUM VENERIS	Diogenes Anaedoeus	-----	2004	CD-ROM pdf	11 pp.	€ 19,50
11	00804	978-3-938905-07-4	PERICULUM FRANCISCI	Diogenes Anaedoeus	-----	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
12	00904	978-3-938905-08-1	NUPTIAE ABDERITANAE	Bertolt Brecht	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	21 pp.	€ 22,00
13	01004	978-3-	TESTAMENTUM	Henricus			CD-	7 pp.	€ 17,50

		938905-09-8	REYNERI BERLBYN	van den Lande de Raelt	-----	2004	ROM pdf		
14	01104	978-3-938905-10-4	DE SANCTO NICOLAO DEQUE VIRO NATALICIO	Nikolaus Gross	-----	2004	CD-ROM	21 pp.	€ 22,00
15	01204	978-3-938905-11-1	FABELLAE GRIMMIANAE 1	Jacob Grimm/ Wilhelm Grimm	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	28 pp.	€ 24,90
16	00105	978-3-938905-12-8	ROMULUS MAGNUS	Friedrich Dürrenmatt	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	49 pp.	€ 31,90
17	00205	978-3-938905-13-5	DE THILO CUSTODE FERRIVIAE	Gerhart Hauptmann	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	28 pp.	€ 24,90
18	00305	978-3-938905-14-2	HISTORIA AGATHONIS (LIB.1)	Christoph Martin Wieland	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	15 pp.	€ 19,50
19	00405	978-3-938905-19-7	WERTHER IUVENIS QUAE PASSUS SIT	Johann Wolfgang von Goethe	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	82 pp.	€ 38,90
20	0050 5A	978-3-938905-22-7	CICERONIS ORATIONES IN CATILINAM HABITAE 1 – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2005	Audio	40 min.	€ 21,90
21	0060 5A	978-3-938905-18-0	SOMNIUM SCIPIONIS A CICERONE SCRIPTUM – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2005	Audio	30 min.	€ 20,90
22	0070 5A	978-3-938905-23-4	CAESARIS BELLUM GALLICUM 1 – Libri audibiles	C.I. Caesar	-----	2005	Audio	55 min.	€ 22,90
23	00106	978-3-938905-21-0	AUTOBIOGRAPHIAE LATINAE	Nikolaus Gross	-----	2006	CD-ROM pdf	87 pp.	€ 48,00
24	00206	978-3-938905-20-3	DISQUISITIO CHEMICA ACIDULARUM BERGENSIUM ET GOEPPINGENSIIUM	Karl Friedrich Kilmeyer	Nikolaus Gross	2006	CD-ROM pdf	66 pp.	€ 38,00
25	0030 6A	978-3-938905-24-1	CAESARIS BELLUM GALLICUM 2 – Libri audibiles	C.I. Caesar	-----	2006	Audio	61 min.	€ 22,90
26	0040	978-3-938905-	CICERONIS ORATIONES IN CATILINAM HABITAE 2 –	M.T. Cicero	-----	2006	Audio	41 min.	€ 21,90

	6A	25-8	Libri audibiles						
27	0050 6A	978-3- 938905- 26-5	EPISTULAE A SENECA AD LUCILIUM SCRIPTAE 1 – Libri audibiles	L.A. Seneca	-----	2006	Audio (2 CDs)	88 min.	€ 27,90
28	00107 A	978-3- 938905-27- 2	ASINUS AUREUS AB APULEIO SCRIPTUS	Apuleius	----- --	2007	Audio	55 min.	€ 23,90
29	0020 7A	978-3- 938905-28- 9	OBSIDIO SAGUNTI A T.LIVIO DESCRIPTA	Livius	-----	2007	Audio	53 min.	€ 23,90
30	00307	978-3- 938905-29- 6	FABELLAE GRIMMIANAE II	Jacob Grimm/ Wihelm Grimm	Nikolaus Gross	2007	CD- ROM pdf	58 pp.	€ 32,90

**CARA LECTRIX, CARE LECTOR, BENE VALE,
USQUE AD SEPTIMANAM PROXIMAM !**

**HANC EPISTULAM LEONINAM
DUCENTESIMAM QUINQUAGESIMAM QUARTAM**

SENDEN IN OPPIDULO BAVARIAE SUEBICAE PERFECIT

**Die Martis
08. m.Mart. a.2022**

**Dr. Nicolaus Groß
LEO LATINUS
Sodalis Academiae Latinitati Fovendae**